

ஜோதிமயம்.

இரஞ்சித போதினி

கதை, கர்வ்யம், சரித்திரம், நவீனம், புராணம், இதிகாசம்,
அனுபவ முதலிய விஷயங்களைப் புனைந்துகொண்டு
வெளிவரும் ஓர் மாதந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

“தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி, மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.” (திருவள்ளுவர்.)

ஆசிரியர் :—தமிழ்ப்பூஷணம் ஸ்ரீ வாசுதேவ ராவ் கேய்க்வார்.

தோகுதி 2

இரக்தாகுஷிஸ் மார்சுமீஸ்
1924ஆம் டிசம்பர்மீஸ்

பகுதி 11

கடவுள் வணக்கம்.

- சூதரிய பலவுயிர்கள் பந்தனைக் கார்க்கடற்
கரையிவர வருகலனை யன்பருட் காட்சியை
யருமறையு மறிவரிய வஞ்சகப் பேற்றினை
யரியசிவ னூரியபெய ரைந்தினைப் போற்றுதுங்
‘குரவுகமழ் குறவனிதை கொண்கனைக் கார்த்தகை
குடமுலையி னமுதகட லுண்டகத் தேக்கனைத்
தருணகும ரீனையினிய தண்டலைச் சீர்ப்பொலி
சமரபுரி தனிநிலவு கந்தனைக் காக்கவே.

தயர்ராகிவிட்டது! நூதன பதிப்பு. தயர்ராகிவிட்டது!!

• ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியு

திரு அருட்பா.

• ரப்பு காகிதம் அழகான காலிக்கோ பைண்டு விலை ரூ. 5

• கிளேஸ் காகிதம் அழகான காலிகோ பைண்டு விலை ரூ. 7

• ஒவ்வொரு சிவபக்தர்களிடம் இப்புஸ்தகம் அவசியம் இருக்க
வேண்டியது. கொஞ்சம் காபிகளே அச்சிடப்பட்டதால் ஒவ்
வொருவரும் முந்திக்கொள்வது நலம்.

கிலாசம் :

இரஞ்சித போதினி ஆபீஸ்,

சௌகார்பேட்டை, சென்னை.

இரஞ்சித போதினி

இரக்தாக்ஷிஸ்ரீ மார்கழி 1924ஸ்ரீ டிசம்பர்

ஸ்வயராஜ்யத்தின் சூக்ஷ்மம்

V

(ஊ) பெண்கல்வி.

ஸ்வதந்தரம் என்பது ஸ்திரீகளினிடையே தானிருக்கிறது. நாம் ஸ்வதந்தரம் விரும்புவதுபோல அவர்களும் ஸ்வதந்தரத்தை விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கும் நமக்கும் வித்தியாசமுண்டு என்றாலும், அவ்வித்தியாசம் சரிபானதேயாகும். நமக்கு ஸ்வதந்தரம் தற்கால ஆட்சியின்கீழ் சட்டம் பொதுவாக ஜாதவித்தியாசம், ஏழை, பிரபு என்ற வித்தியாசம் இல்லாதிருத்தல்வேண்டுமென்பதுபோலவே ஸ்திரீகளுக்கும், கல்வி விஷயத்தில் அவர்களையொத்த மன்கையர்களிடத்திலும் உறவாட ஸ்வதந்தரம் அளிக்கவேண்டும். நிற்க, நம் நாட்டு ஸ்திரீகளுக்கு நமது நாட்டுக் கல்வியைப் பூரணமாய் நாம் போதிக்காதவரையில் நாம் வேண்டுமெனான ஸ்வதந்தரம் நமக்குக் கிட்டுமென்பது குதிரைக்கொம்பேயாகும். நமது நாடு வீரஞ்செறிந்த நாடாகவும், தருமத்தழைத்த நாடாகவும், காருண்யமிருந்த தேசமாகவும், ஈவிரக்கமுடைய தேசமாகவும் விளங்கவேண்டுமானால் நம் நாட்டுப்பெண்களுக்கு கண்ணகி, மணிமேகலை, தேசிங்குராஜன் சரித்திரம், சாவித்திரி, அனுசுயாதேவீசரித்திரம், சுலோசனைசரிதம் இன்னும் பூர்வகாலத்து இராஜஸ்திரீகளின் சரித்திரங்களையும் போதித்து வரவேண்டும். இதோடு திருக்குறளையும், அதன் ஆசிரியரின் சரிதத்தையும் அவருடைய மனைவியின் குணவிசேஷங்களையும் போதிக்க வேண்டும். ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியறிவு இருக்குமாயின், நமது நாட்டில் கல்வி தாண்டவமாடுவதோடு செல்வமும் தாண்டவமாடும். கல்வி குறைந்ததோ செல்வமும் குறைந்ததென்றே கொள்ளவேண்டும். நம் நாட்டில் ஒரு சிலர்மட்டும் கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்றுள்ளார் என்பது திண்ணம். அதுவும் இக்காலத்திய பயனற்றகல்விபேராகும். கல்வி பயனுடையதாகவே யிருத்தல்வேண்டும். கல்வியானது ஸ்திரீகளினிடையே சஞ்சரிக்கும் காலம் வந்துவிடுமாயின், விபசாரத்துவமே விலகிப்போகும். பொறாமை போய்விடும். தருமம் தழைத்துவிடும். வீரம் செறிந்துவிடும். விவஸ்தை ஏற்பட்டுவிடும். பொய்மக்கிவிடும். உண்மை உயர்வையடையும். பதிவீருதாதர்மம் பலித்துவிடும். காலமழை கணக்காய்ப் பொழியும். கருணைத்தேன் பிழ்ந்தும், கள்ளத்தனம் கபடம் கட்டோடழிந்துபோகும். ஸ்திரீகளினாலேயே நம் நாட்டுச் சிறுவர்களும் சிரடைவார்கள். இதற்காக வேண்டிய பிரயத்தனமான பெண்கல்வியை யபிவிருத்திசெய்யும் தொழிலை மேற்

கொண்டு ஒவ்வொருவரும் உழைப்பது நலமென்றே நாம் துணிந்து கூறுதும்.

ஆனால் ஒரு சிலர் பெண்களுக்குக் கல்வி யெதற்கு? என்றும், அவர்கள் தற்று உத்தியோகம் செய்யவர போகிறார்கள் என்றும் கூறுவார்கள். அது முடத்தனமானமொழி. அப்படிச் கூறுபவர்கள் அடிமைகளாயிருக்கும் நோக்கத்துடனே காலம் கழிப்பவர்களாவார்கள். அத்தகைய புத்தியிருக்கும்வரை நமக்கு ஸ்வதந்தரம் கிட்டு மென்பது 'முடவன் கொம்புத் தேனுக்குக் கொட்டாவி விட்டது' போலுமாகும். ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியிடுவதென்றது பெய்துவதனால் ஏற்படும் நன்மைகளாவன :-

(க்) தனது குடும்ப காரியங்களை ஒழுங்குபெற நடத்தவும் சிக்கனமாயிருக்கவும் ;

(க்) தனது உற்றார் பெற்றார் உறவினமுறையார் தன் மனை நது உற்றார் பெற்றார் உறவினமுறையார்களிடம் மரியாதையாய் நடந்துகொள்ளவும் ;

(க்) தன் வீடுதேடிவரும் நண்பர்களையும் பந்துக்களையும் உப சரிக்கவும் ;

(க்) அதிகாரியும் பாசகர்களையும் தூஷிக்காமலும் புறக்கணிக் காமலும், கடுக்காமலிருக்கும் வழியும் ;

(க்) மாயியார் மாமனார்வர்களிடமும் நாத்திமார்களிடமும் மரியாதையுடனும் பணிவுடனும் நடந்துகொள்ளவும் ;

(க்) ஸ்நேகிதிகளிடமும், ஏழை எளியவர்களிடமும், பிணி யாளர்களிடமும் பக்தமாக நடந்துகொள்ளவும் ;

(க்) குடித்தனப்பாங்கு குறைவற நீடித்தமுறையில் என்றும் ஒரே மாதிரியா யிருக்கும் வண்ணம் நடத்தவும் ;

(க்) குழந்தைகளை நன்னடக்கையுட னிருக்கவும், காலதேச வர்த்தமானத்தை யனுசரித்து அவைகளைப் போஷிக்கவும் ;

(க்) கருணாகரணிய கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதையும், தரித் திரகாலத்தில் தன்விதியிதுவாகுமென்னும் உண்மையையறிந்து நடக் கவும் ;

ஆக மேற்கூறிய விஷயங்களுக் கெல்லாம் கல்வியே சிறந்த ஆப ரணமாவதினால் நம்நாட்டு ஸ்திரீகளுக்கு நமது நாட்டிக் கல்வியையும், நம் நாட்டிக் கற்புக்கரசிகளின் சரித்திரத்தையும், வீரமங்கையர்க ளின் சரித்திரங்களையும் போதிக்க முற்படவேண்டும். இது செய்ய முற்பட்டால் ஸ்வராஜ்யம் உடனே சித்திக்குமென்பது திண்ணம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

இராமச்சந்திரன் காணோக்கிச் செல்வதைப்பற்றி

ஆகேபனை சமாதானங்கள்

அல்லது

பகவத் கீதோபதேசம்.

(369-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆகையால், இப்பொழுது இராஜ்யாபிஷேகார்த்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற கங்கையாதி தீர்த்தங்களை நான் வனவாஸஞ் செய்வதாய்த் தீர்மானித்திருக்கும் விரதாரம்ப ஸ்நானத்துக்கு உபயோகப் படுத்துவாயாக. (தனக்குள் ஆழ்ந்து யோசித்து மீண்டும் லக்ஷ்மணனை நோக்கி) “அப்பா, லக்ஷ்மண! இராஜ தர்வ்யமாயிருக்கும் இந்த அபிஷேக சாமான்கள் எனக்கு வேண்டியதில்லை. கைகேயி தேவியாரும் எவ்வித சந்தேகமுங் கொள்ளவேண்டாம். வேறே தீர்த்தங்கொணர்ந்து வனவாஸ விரதாரம்ப ஸ்நானத்திற்கு உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளலாம்” என்றனர்.

இவ்வளவு சொல்லியும் லக்ஷ்மணசுவாமியின் பரிதாபம் நீங்காம விருப்பதைக்கண்ட சுவாமியானவர் மீண்டும் அலுவனேநோக்கி, தம்பி! இராஜ்யலக்ஷ்மி விலகுகின்றதே என்று நினையாதே. இராஜ்யமாளுவதில் பற்பல கவலைகளும் இடையூறுகளுமுண்டு. வனவாஸஞ் செய்வதில் நல்லநல்ல தர்ம காரியங்களை நிச்சிந்தையாய்ச் செய்யலாம். ஆகையால் வனவாஸமே சிலாக்கியம். இன்னுங்கேள். இதே அபிஷேகம் விக்னமானதில் கைகேயி பேரில் யாதொரு குற்றமுமில்லை. அவருடைய ஸ்வயமுமில்லை. தைவ பிரரோபனையே தவிர வேறில்லை யாகலின், மாற்றார் தாயென்னுங் கொள்கையிலோ, மற்றெவ்விதத்தினாலோ, கைகேயி தேவியாரிடமுள்ள வருத்தத்தை இந்நொடியிற்றானே விடுத்து வனஞ் செல்லவேண்டிய முயற்சி செய்வாயாக” என்று நானாவிதமாய் ஹிதோபதேசஞ் செய்தருளினார்.

இவ்வாறு பகவான் மேற்கூறியவாறு பற்பலவிதமாய் தாம் வழிக்கியன்ற ஹிதோபதேசஞ் செய்துவருங்கால், இளையவராம் லக்ஷ்மணர் தன் தலையைக்குவிந்தவராய், அண்ணனின் தத்வோபதேசத்தைக்கேட்டு, தனக்குள், “இவ்வளவு சங்கடத்திலும் அண்ணனையதரியத்தை விடுத்தனரவர். தர்ம மார்க்கத்தினின்று நழுவுவண்ணம் இருக்கின்றனர். இவருடைய பண உறுதியை என்னவென்றியம்புதல்!” என்று சந்தோஷமும் கோரமான அடவிக்கேகவேண்டியிருத்தலை நினைத்து துக்கமுங்கொண்டு மிகுந்த கோபத்துடன் புருவம்நெறித்து புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பத்தைப்போல் சிறி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டும் உதடு துடித்துக்கொண்டு மிருக்கையில் அவரு

டைய முகமானது ஆண் சிங்கத்தைப்போன்றிருக்கக்கண்ட ரகுநந்தன், “அப்பா லக்ஷ்மண! கோபம் வேண்டாம்” என்று தம்பியின் கையைப் பிடித்தமர்த்த, “இருங்கள் அண்ணா!” என்று கையை உதரிக்கொண்டு, கோணலாய்ப் பார்த்தவண்ணம், லக்ஷ்மணன், “ராமச்சந்திரண்ணா! தர்மத்திற்கு லோபம் வரும் என்ற பயத்தினால் வனம் போவதில் பரபரப்பு அடைகின்றீர்கள்; அது யுத்தமில்லை. ‘தெய்வம்’, ‘தெய்வம்’ என்று தெய்வத்தைக் குறுக்கிடுகின்றீர்களே! அது னரிடத்தில் என்ன பராக்கிரம மிருக்கின்றது. மகா பராக்கிரமசாலியான தாங்கள் கேவலம் கையிலாகாத மனிதனைப்போல பேசலாமா? என் மனதிற்கொன்றும் பிடிக்கவேயில்லை. நம்மை வஞ்சனை செய்வதற்கிருக்கும் கைகேயி, ராஜா முதலானவர்களிடம் விசுவாசம் வைத்துக்கொண்டு இந்தப்படிக்கெல்லாம் ஆடலாமா? தர்மம் தர்மமென்று வெளிக்குமட்டில் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு உள்ளுக்குள்ளே வஞ்சனையே குடிக்கொண்டிருக்கும் நெஞ்சம்படைத்துள்ள எந்தையர்களை உங்களைப்போல் சுத்தாரந்தக்கரணம் படைத்திருப்பவர்களாய்க் கருதுதல் நீதியாமோ? தான் ராஜ்யமாளவேண்டுமென்ற கபட எண்ணமே கைகேயிக்கு; உலகமெப்புதலுக்கு தங்கட்குப் பட்டாபிஷேகமென்று வேண்டிய சம்பராவகளைக் கோடிகரித்துப் பிறகு வரம் என்று சாக்கிட்டு ஏற்பட்ட வேஷமன்றோ! வரப்ரதான பிரயோஜன கால மெப்போ? சம்பராஸூர யுத்தகால மெப்போ? வரப்ரதானம் நிறுமேயானால், வரப்ரதான காலத்திற்குள்ளே அதற்கு பிரயோஜனமும் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்! வரப்ரதானமே பொய். ஆகையால் மகாபாபிஷ்டர்களான எந்தையர்களிடம் தங்களாலேயே எனக்குக் கோபம் பொங்கி எழுகின்றது. அந்த என் கோபத்திற்கு வினியோகம் எவ்வாறென்ற ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

குலபரம்பரை வழக்க வொழுக்கங்களை மனசுரித்து நம்முடைய ரகு வம்சத்தில் ஜ்யேஷ்டனுக்கு ராஜ்யப் பட்டாபிஷேகமா? அல்லது கனிஷ்டனுக்கோ! இந்த விஷயம் எடுத்தால் எனக்குக் கோபம் தான் மிகையாகின்றது தாங்கள் என்னை மீறிடப்பவனுப் நினைத்துக் கோபங் கொள்ளாமல் என்னை மன்னித்து ரக்ஷிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளலாயினேன்” என்று வணங்கி நின்றான்.

பின்னும் ராமச்சந்திரனைப்பார்த்து லக்ஷ்மணன், அண்ணா தங்கட்குத் தெரியாத தர்மங்களும் நியாயங்களும் இல்லை; ஆயினும், பிதூர்வாக்கியமென்று தாங்கள் இப்பொழுது உபதேசிக்க வரும் தர்மம். கொஞ்சமேனும் எனக்குவே டியிருக்கவில்லை. கைகேயிவசத்தில் தசரதர் இருக்கிறார். கேவலம் ஸ்திரீ வியாமோகங்கொண்டிருக்கும் அந்தக் கிழவருடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்வதும் நீதியாமோ? கைகேயியின் போதனையினால் கிழவர் வாய்க்கு வந்தபடி பிதற்றினால், அந்தப் பிதற்றலை (உளரல் குளரலை) தாங்களும் தர்மமென்று தடுமாட்டங்கொண்டு பிடிவாதஞ் செய்கின்றீர்களே! அது

தகுமா? கைகேயியும் தசரதரும் நமக்குத் தாய் தகப்பன்மார்களா யேற்பட்டார்களேயல்லாமல், அவ்விருவரும் நமக்கு சத்துருக்களே யாவர். எந்தத் தகப்பனாகிலும் தன் ஆத்மஜனை (பிள்ளையை)ப் பார்த்து நீ காடுபோ வென்று சொல்வானா? காமியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விஷ யத்தில் தாங்களும் ஈடுபடுதல் அழகல்ல. தைவமென்று கூறுகிறீர் கள், ரூரணும் தைரியமுள்ளவனும் தைவத்தைச் சாக்கிட்டுப் பின் னடைதல் கூடுமா? சற்றே உத்தரவுகொடுங்கள்; தைவத்தின் பலத் தையும் என்னுடைய செளரிய பலத்தையும் 'கண்டறிந்து விடலாம். கையிலாகாதவனுக்கன்றோ தைவம்வந்து கூத்தாடும். பராக்கிரமசாலி யான என்முன் தைவத்தின் ஜபஞ் சாயாது, சாயாது! 'தைவம்' 'தைவம்' என்று என்னை வீணில் பயமுறப் பண்ணவேண்டாம். எனக்கு உத்தரவளிப்பிரேயானால் தாங்கள்சொல்லும் தைவபலத்தையும், என்னுடைய பராக்கிரம பலத்தையும் இந்த ரொடியிலே காட்டி விடுகிறேன். எவரெவர் எனக்கெதிரிகளாய்ப் போர்தொடுக்க வகு கின்றார்களோ பார்க்கின்றேன். தகப்பனாரே வந்தாலும் சரி, என் பராக்கிரமத்தைக்காட்டி நிதாதனஞ் செய்கின்றேன், பரமாத்மாவும், பரமசாதுவுமான தங்களை வனஞ்செல்லும்படி நிச்சயித்தனுப்புகிற வர்களை, நான் என் பராக்கிரமத்தினால் வனம்போக வடிக்கின்றேன் பாருங்கள். ஆண்ண! பேராசைகொண்டிருக்கும் எந்தையர்களான கைகேயி தசரதரிவர்களின் ஆசையை நிராசையாய்ச்செய்து பரக்க வடிக்கின்றேன் பாருங்கள். என்னை எதிர்த்துப் போர் புரிகிறவர் கட்டு தைவம் தன் பலத்தைக்காட்டிக்கொண்டு சகாயஞ்செய்யமாட் டாது.

மகாதர்மமூர்த்தியாம் தங்களையும் வனம்போகவிடுதல் இளையவ னான பரதனை ராஜ்யமாளும்படிவிடுதலோ! நன்று! நன்று! இத்தகைய அக்கிரமத்துக்கு நான் சம்மதிக்கமாட்டேன். தாங்களை ராஜ்யம் ஆளுதல் வேண்டும். தங்கட்குப் பிறகு தங்கள் புத்திரர்கள்..... பரதனுக்கு ராஜ்யம் கொடுக்கமாட்டேன். தங்கட்கு வனம்போகும் படியான சம்பவம் எப்போதெனில், தங்கள் புத்திரர்கள் ராஜ்யமாளு கையில்—இதுவே நம்முடைய வம்ச பாம்பரையான தர்மம்" என்று வ்விதமாய் லக்ஷ்மணசுவாமியானவர் தன் தமையனிடமுள்ள விச்சை பத்தியினால் பரிதாபத்துடன் சொல்லுவாராயினர்.

ராமச்சந்திரன்:—(கொஞ்சம் புன்சிரிப்புடன்) "தம்பி லக்ஷ்மண! நீ கூறும்மொழிகள் உலகவியற்கைக்குகந்த மொழிகளாகும். தர்மத் தையும், சத்திபத்தைபுந் தழுவி யொழுகும்படியான மார்க்கமாக மாட்டா. சத்வ, ரஜஸ், தமோகுணங்களில் ரஜோகுணத்தை யொட் டிய வார்த்தைகள் நின் வார்த்தைகள். சத்வகுணமயமான காரியங் களில் நம்முடைய மனமானது ஈடுபட்டிருத்தல் வேண்டும். நேவ லம் லோபகுணப்ரதானமாம் ரஜோகுணத்தையும், தமோகுணத்தையும் உத்தம ராஜபுத்ரர்களாய் நாம் பற்றியொழுகுதல் தகாது!

தகாது ! பெரியோருடைய கட்டளையை நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோமே யல்லாமல் நிராகரிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களல்லேம்” என்றிவ்விதம் மீண்டும் தத்வோபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கும். தமையனுரைநோக்கி லக்ஷ்மணன், “அண்ணா ! முதன்முதலில் மகாராஜா. தங்கட்கு அரசளிப்பதாய் வாக்குத்தத்தஞ்செய்தனர் மறுநாளே மறுதளித்தனர். ஆகையால், அவர் சயபுத்தியுடன் இல்லை என்று விளங்கவில்லையோ ? ராஜ்யாதிக்காரயத்தை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். நான் தங்களுக்காக ராஜ்காரியங்களை யெல்லாஞ் செய்து வருகின்றேன். அழகுக்காக ஏற்பட்டவையல்ல என்னுடையகைகள்; ஆபரணமாக ஏற்பட்டதல்ல என்கையில்வைத்திருக்கும் இந்தியில் ; சூரியனைப்போல் அலங்காரத்துக்காகவன்று நானிடுப்பில் சொருகிக்கொண்டிருக்கிற இந்தக்கத்தி, ஐம்பத்துக்காகவல்ல இந்த அம்புராத்நாணியிலிருக்கிற பாணங்கள். சத்துருக்களை கண்டதுண்டம் பண்ணி நாசஞ்செய்யும்படியாய் ஏற்பட்டவைகள் மேற்கூறியவைகள். எவன் என்முன் சத்துருவாய்த் தோன்றுவானோ அவனை முடிக்கவேண்டியதுதான். கத்தியைச் சுழற்றிக்கொண்டு சத்துருவை சம்ஹரிக்கச் செல்வேனெயானால். வஜ்ஜிராயுதம் தரித்துக் கொண்டுவரும் இந்திரனும் எனக்கு நிகரில்லை; இந்தக்கத்தி அவனைக் கொன்றுவிடும். ஆயினும், நானென்ன செய்வேன் ! தங்களுடைய அனுமதியில்லாமல் ஒன்றுஞ் செய்வதற்கில்லையே” என்று கண்ணீரை தாரைதாரையாய்ப் பெருக்கிக்கொண்டு, தயவுசெய்து சற்றே உத்தரவுகொடுங்கள். தங்கள் பட்டாபிஷேகத்திற்கு இடையூறு செய்கிறவர்களை துவம்சஞ் செய்துவிடுகின்றேன். நான் தங்கட்கு ஊழியனெயல்லாமல் சுயமாயெதையும் செய்யமாட்டுவேனல்லேன்” என்று பணிந்துகேட்கும் லக்ஷ்மணனை நோக்கி, “அப்பா, லக்ஷ்மணா ! விசனப்படவேண்டாம் ; தைரியத்தைக் கைவிடாதே,” என்று அவன் கண்ணீரைத் தன் கைக்குட்டையினால் துடைத்து நான் பிதாவின், வாக்கியத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணி அவரை சத்தியவர்தியாய்ச் செய்யத்தான் வேண்டும். நியாயமோ, அந்யாயமோ தகப்பனருடைய கட்டளையை மீறிநடத்த லெங்கனம்கூடும் ? கூடாததலின், நான் வனம்போக வேண்டியதுதான். அப்படி செய்வதுதான் சன்மார்க்கம்.” என்று மறுபக்கமாய்த் திரும்பிக்கொண்டு, “தம்பியைத் தழுவிக்கொண்டபடி ‘நிபோத’ ஞாபகம்பண்ணிக் கொள்—நாம் அவதார காலத்தில் பண்ணிக்கொண்ட சங்கல்பத்தை—துஷ்டநிக்ரஹி சிஷ்டபரிபாலனார்த்தமா யன்றோ நாம் அவதரித்தனம்—அந்த தத்துவத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்—தேவகாரியமாம் அவதார பிரயோஜனம் ஆகவேண்டாமா” என்று கூறினர்.

(தொடரும்)

துறையூர் மா. சப்பராமய்யர்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்.

(167-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)!

இருவரும் சுகமாய் வாழ்ந்துவருங்காலே கடவுள், நாயனார் கேட்ட “அடியார்க்கு அடியனாக வேண்டு” மென்னும் வரந்தந்து, அடியார்களமீது பதிகம்பாடுமாறு கட்டளையிட, அதன் வரலாறு தெரியாதுநிற்க, “தில்லைவாழ்ந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்” என்னும் அடியை யெடுத்துக்கொடுக்க, தேவாசிரியமண்டபமடைந்து திருக்கூட்டத்தை வணங்கி அடியார்கள் சரித்தத்தைப் பாடினார்.

இருவரும் சந்தோஷமாய் வாழ்ந்துவருகையில் குண்டையூர்க் கிழவர் என்னும் வேளாளர், நாயனார்மீது அன்புகொண்டு நென்முடி லிய ஆகாராதிகள் நாடோறும் கொடுத்து வருவது வழக்கம் மழையின்மையால், ஒருநாள் நாயனாருக்கு நெல்கொடுக்க இன்மையால் வேளாளர் வருந்த கடவுளருளால் நெற்குவியில் ஏற்பட, அதை நாயனாருக்குத் தெரிவிக்க, அந்நென்மலையை பரவையார் வீட்டுக்குக் கொணரும்படித் திருக்கோளிலீஸ்வரரைத்துதிக்க, அவர் ஆணைப்படி அன்றிரவில் பூதகணங்கள் பரவையார் வீட்டிலும், திருவாரூர் முழுமையும் நென்மலையாக்கின. பரவையார் ஜனங்கள் யாவரும் தத்தம் வீட்டினிடத்துக் கிடக்கும் நெற்குவியிலே வாரிக்கொள்ளலாம் என்று பறையறைவித்தனர்.

சிலநாள்க்குப்பின் நாட்டியத்தான்குடியில் வசிக்கும் கோட்புலி நாயனார் வேண்டுகோளின்படி அங்கு சென்று அவரில்லத்தில் அமுதுண்டபின், கோட்புலிநாயனார் தமது இருபுத்திரிகளாகிய, சிங்கடியார், வனப்பகையார் என்னும் மாதர்களைக்கொடுத்து அடிமையாகக்கொள்ளும்படி வேண்டிநிற்க, நாயனார் அவர்களைத் தமது புத்திரிகள் என்று சொல்லி உச்சிமோந்து அவர்கள் விருப்பத்தையறிந்து தான் சிங்கடியாருக்குப் பிதா என்றதினால் சிங்கடியப்ப ரென்று வைத்து கோட்புலிநாயனரைச் சிறப்பித்துப்பாடினார். பின்பு திருவலிவலத்துக்குப்போய் கடவுளைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாரூரையண்மினார். அக்காலையில் பங்குனி உத்திர திருநாளைப் பார்க்க பரவையார் பொன்கேட்க, அது கொண்டுவரும்பெருநாள் நாயனார் திருப்புகலூரையடைந்து சுவாமியைத்துதித்து ஓர் மடத்திற்குச் சென்று, செங்கற்களைத் தலைபணையாக வைத்து நித்திரை போனார். விழித்து எழுந்ததும் அக்கற்கள் பொன்னாயிருக்கக்கண்டு சுவாமியைத் துதித்து, திருப்பணையூர்போய் சுவாமியைத் தரிசனம்செய்து திருவாரூர் சென்றார்.

சிவனருளால் நன்னிலமடைந்து சுவாமியைவணங்கி அந்தணர்களழைக்க திருவீழி மலையை யடைந்து பிறகு திருவாஞ்சியம்,

திருச்சித்திஸ்வரம்போய் தரிசித்துக்கொண்டு தொண்டர்கள் அன் போடு வரவேற்க திருப்புத்தூரைச்சேர்ந்து கடவுளின்மீது தேவார மாலை சூட்டினார் பின்பு திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திரு நாகேஸ்வரம், சிவபுரம், திருக்கலையல்லூர், திருக்குடமுக்கு, திரு வலஞ்சேழி, திருநல்லூர், சோழத்துறை, கண்டியூர், திருவையாறு, திருவாலம்பொழில் முதலிய தலங்கலையடைந்து சிவனைதுதித்து அங்கிருந்து கடவுள் ஆணையின்பேரில், மழபாடி, திருவானைக்கா முதலிய சிவசேஷத்திரங்களை தரிசித்துக்கொண்டு, திருப்பாச்சி லாச்சிரமம் போய் பொன்வேண்டிக் கொடாததினால் “இல்லையோர் பிரானார்” என்னும் பாடலைப்பாடி பொன்பெற்று திருப்பைஞ்ஞீலி திருவிங்கோய்மலை, கொங்கைதேசத்தின் காவேரி தென்கரையிலிருக் கும் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, அவிசாசி, திருதற்குடி திருவாறை மேற்றளி, திருவின்னம்பர், திருப்புறம்பியம் முதலிய திருப்பதி களைதரிசித்துக்கொண்டு, திருக்கடலையாற்றுக்கு சமீபித்தும் அங்கு போகாது திருமுதுகுன்றை நோக்கிப்போக, சிவன் பிராமணராக வந்து நாயனருக்கு முன்றிற்க, நாயனார் ஐயரைப்பார்த்து திருமுது குன்றுக்குப்போகும் நடவையாது என்று வினவ, இது கூடலையாற் றுக்குப்போகும் வழி என்று சொல்லி நாயனரை திருப்பி வழிக் காட்டிக்கொண்டே போய் மறைந்தார்.

நாயனார் இதையறிந்து கூடலையாறு, திருமுதுகுன்று இவை களைதரிசித்துக்கொண்டு பழமலையடைந்து ஆண்டு பன்னிராயிரம் பொன்வேண்டி ரிற்க, பொன் கிடைக்கப்பெற்று அதை சிவன் மாஹிபை திருவாரூரார்கள் அறிபும்பொருட்டு, பொன் எல்லாவற் றையும் மணிமுத்தரதயில்பொட்டு திருக்கடம்பூர், சிதம்பரம், கருப் பறியலூர், மண்ணிவளம், படிக்கரை, வாழ்கொளிபுத்தூர், கானாட்டு முள்ளூர், திருஎதிர்கொள்பாடி, திருவேளியிக்குடி, இத்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாரூரையடைந்தார். சில நாளைக்குப்பின் பரவையாரோடு ஆலயத்திற்கு மேற்குபக்கத்திலிருக்கும் தடாகத்திற் குப்போய் திருமுதுகுன்றிற்கொடுத்தப் பொன்னைத்தேட அகப்படா ததைக்கண்டு பரவையார் நகைக்க, நாயனார் சுவாமியை வேண்டித் தேட, அகப்பட்டது. பின்பு அப்பொன் மாற்றுக்குறையைக் கண்ட நாயனார் சுவாமியைதோத்திரஞ்செய்ய, பொன் உரைதாழாதிருந்தது. அதைக்கொண்டுபோய் இருவரும் இன்புற்றிருந்தனர்.

பின்னர் சிவதலயாத்திரை செய்யவிரும்பி, நள்ளாறு, திருக்கட லூர், திருமயானம், திருவிரட்டானம், திருவல்லம்புரம், திருச்சாய்க் காடு, திருவெண்காடு, திருநனிப்பள்ளி, திருச்செம்பொன்பள்ளி, திருவின்றியூர், திருநீரூர், திருப்பங்கூர், திருக்கோலக்கா, முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்று, பின்பு சீர்காழிக்குப் போய் திரு ஞானசம்பந்தரைத் துதித்து குருகா ணருக்குப்போக எத்தனிக்கை

யில், பசியினால்வருந்தும் நாயனாருக்கு சிவன் வேதியராகவந்து, வெயிலின் உஷ்ணத்தைத் தணிக்கப் பந்தரமைத்து, அப்பந்தலில் நாயனாருக்கும் அவர் தொண்டர்கட்கும் அன்னமளித்தார். உண்ட பின்பு நாயனர் நித்திரை போய், விழித்துப் பார்ச்சையில்; பந்தரும்; யறையவரையுங் காணாதிதைத்து, இவைகள் யாவும் எம்பிரான் திரு விளையாடலே என்றுன்னி ஆனந்த சாகரத்திலாழ்ந்து, குருகாவூர், முக்கழிப்பாலை, சிதம்பரம், திருத்தினை, திருநாவலூர், திருக்கமுகுன்றம் முதலிய சிவதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருச்சூர் போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்த பின்னர், நாயனர் பசியோடிருப்பதை யறிந்து எம்பிரான் பிராமணராகி பிசைக்கயெடுத்துவந்து, நாயனரை உண்பித்து மறைந்தார்.

காஞ்சிபுரம்சென்று ஏகாம்பரநாதனைத் தரிசித்துக்கொண்டு ஓண்கார்தன்மறியை அடைந்து பொன்பெற்று, திருப்பனங்காட்டூர், திருமாற்பேறு திருவல்லம், திருக்காளத்தி, ஸ்ரீசைலம், திருக்கேதாரமலை முதலிய சிவக்கூத்திரங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருஒற்றியூர் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கு சிலநாளிருந்தார்.

அனரிந்ததையார் நாயிறு என்னும் ஊரில் நாயிறு என்னும் வேளாளக்கிழவற்கு சங்கிலியார் என்னும் பெயரோடு மகளாய் அவ தரித்து நடாடோறும் உமையாளேத் தொழாநின்றாள்.

(இன்னும் வரும்)

எஸ். என். ஆர். கூறைநாடு

பூதவதி அல்லது புனிதவதி

என்னும்

காரைக்காலம்மையார் புராணம்.

(248-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

24. மனைவியார் தாம்படைத்த மதுரமிக வாய்த்தகனி
தனைதுகர்ந்த வினியசுவை யாராமைத் தார்வணிகள்
இனையதொரு பழமின்னு முளததனை யிடுகவென
அனையதுதாங் கொண்டுவர அனைவார்போ லங்ககன்றார், . . .

(இ - ள்) பத்தினியாராகிய அம்மையாரால் இலையில் பரிமாறப்பட்ட மாங்கனியானது மிக்க மதுரமுடையதா யிருந்ததனால் அதனை தின்று உருசிகண்ட முல்லைம்லர்மலை யணியுங் குலக்கவனான தனத்த செட்டி கனியின் உருசிக்கு ஆற்றுக ஆவல்மீறினவனாய் அம்மையாரை நோக்கி, “பெண்ணே! இதுபோன்றதான பழம் இன்னுமொன்றிருக்கின்றதைக் கொண்டு வந்து வையெனலும்

அம்மையார் அதனைக்கொண்டுவருவதற்குச் செல்வார்போல் போஜன சாலையினின்றும் நீங்கி சமையல் செய்யுமிடஞ் சென்றார்.

இதில் “கொண்டுவர வணைவார்போல்” என்றதானது அம்மையாரின் அரும்பெருங் குணமாகிய “அன்னை தமையு” மென்பதனை விளக்குகின்றது, மனைவியானவள் கணவனது விருப்பமறிந்துட்டுந் தன்மையளாக விருக்க வேண்டுமென்னும் நீதிசாஸ்திரப் படியே நடக்கும் மியல்பினராகலின், கணவர்கேட்டும் இல்லையென்று சொல் நேர்ந்தமையான் மனந்தடுமாற அத்தடுமாற்றத்தால் யானுந் தோன்றாது அங்கிருந்து விரைந்தகன்றார் ஆதலினால் அவ்விதம் அகன்றதானது கொண்டுவரச்சென்றமை போன்றிருந்தது என்பதை யொட்டி ஆசிரியர் “கொண்டுவர வணைவார்போலங்கன்றார்” என்றார். இதில் இன்னொரு கருத்துமுண்டு. ஆஃதியாதெனின், அம்மையார் பதிபத்தி புடைமையினாலும், அப்பதி எப்பதி யென்பதை நன்கறிந்திருந்தமையினாலும் முதற்பதியாக பசுபதியைத் தன் திருவுளத்துத் துதித்துக்கொண்டே இகலோக போகபதியாகிய கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்யு மாற்றவுடைமையினாலும், “இனைய தொரு பழமின்னு முளத்தனையிடுக” வென்றலும், மேனிலை நோக்கத்திலிருந்தவர் அச்சமயம் கணவன் யொழி அஞ்செலிப்படலும் “அனையது தாங்கொண்டுவர அணைவார்போல் அங்ககன்றார்” என்பன்த அம்மையார் பாலாக்கின், வாய்மையல்லாததை மனத்தினின்றும் அகற்ற வேண்டுவது கடமையென ஆகமங்களும், தருமசாஸ்திரங்களும் முறையிட மற்றொரு கனியை அடியாருக்குப் படைத்து விட்டமையினால் அது தபமிடமில்லை யென்பதை நன்கறிந்த புனிதவதியார் அக்கனியைக் கொண்டுவர அணைவார்போல் அங்குனின்றும் நீங்கியது கபடநடிப்பாகுமன்றோ? அது அவர்மீது குற்றமாகாதா வெனின். ஆகாதென்றே கொள்ளவேண்டும் ஏனெனில் சிவானுக்கிரகமுற்றும் உணர்ந்த பக்தசொருபியாகிய புனிதவதியம்மையார் உண்மைப்பக்தருக்கு உண்ணுமாறு அளித்த பொருள் அழிந்ததாகாதாதலினால் அது தவறேயன்று. எதனாலெனின்,

“எந்தாயென விரங்கு மெங்கண்மேல்
வெந்துயரம் வந்தாலது மாற்றுவான்” 121

என்பதனாலும், அடியார் துன்பத்தைக் காணச்சகியாத கருணைக் கடலாதலாலும் “வேண்டுவார்வேண்டுவதையீவான் கண்டாய்” என்னும் உண்மைக்குப் பாத்திரமாவதினாலும், “கருத்தறிந்து முடிப்பான்” என்றும், துதிக்கப்படுபவனும்—துதிக்கப்படப் போகிறவனும் அடியார்க்கு ஏறபடும் குறைகளைத் தீர்த்து ஆட்கொண்டருளுவதே விரதமாகவுடையவனும் ஆகிய எல்லாம்வல்ல இறைவன்

பாற் சென்றாற் பெறப்படா அரும்பொருளும் உண்டோ ? என்னும் உணர்வு தோன்ற அங்ஙனஞ் சென்றார் என்பது எவற்றினுஞ் சாலச் சிறப்புடையதே. இதனை

“ வாயாலை மனத்தானை மனத்துணின்ற கருத்தானைக்
கருத்தறிந்து முடிப்பான் றன்னைத்
தூயானை தூவெள்ளை யேற்றான் றன்னைச் சுடர்த்திங்கட்
சடையானை தொடர்ந்து நின்றென்
றாயானைத் தவமாய தன்மையானைத் தலையாய
தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்
சேயானைத் தென்கூடற் நிருவா லவாய்ச் சிவனடியே
சிர்திக்கப் பெற்றே னானே.” 122

“ தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய் தொல்லமார்
சூளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருதுவார்க்
காற்றுவெளியான் கண்டாய்
வேண்டினார் வேண்டியதே யீவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லா
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட்டு னுறையு மனான் றானே” 123

என்று மிருப்பதினாலும் அம்மையார் “ அங்ககன்றார் ” என ஆசிரியர் விதந்தோதினார் போலும். நிற்க, பேய்ப்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின் செயலேயாதல் போலப் பசுபோத மற்றுச் சிவபோதம் உற்ற அம்மையாரின் செயலைச் சிவன் செயலாக்கினும், பொருத்தமாகுமன்றோ ? அன்றியும் பக்தியெனும் சாகரத்துள் மூழ்கிப் மெய்த்தொண்டர்களின் செயல்கள் மாய அந்தகாரத்தில் மூடியதான லெளகீக வழக்கின் எல்லைக் குட்பட்டதாகுமா ? ஆகாது. இதனை

“ சிறையு முண்டோ சேழும்புனன் மிக்முழிஇ ” 124

என்பதற்கிணங்க பக்தி பெருக்கெடுத்துப் பிரவசிக்கில் பிரபஞ்ச மென்னும் அரணுக்குத் தடையாகுமா ? இக்காரணங்கொண்டே சிறுத்தொண்டர், இயற்பகையார் முதலிய பக்தர்களின் செய்தற் கரிய செய்கைகளை ஊனக்கண்ணால் நோக்கி இகழ்தலைத் தவிர்த்து. ஞானக்கண்ணால் நோக்கிப் புகழ்வர் நல்லோர்.

(தொடரும்)

வா, ரா. கேய்வார்.

பத்திரிகை.

தற்காலத்தில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் பெரும்பாலும் விளம்பர பத்திரிகையென்றாவது விளம்பரகியாடலாக் என்றாவது அழைக்கலாம், பத்திரிகை வளர்ச்சிக்கு சந்தாதாரரும், விளம்பரகாரர்களும் முக்கியமானவர்கள் தான் என்றாலும் வரும்படிக்கு தக்கபடி உழைக்கும் பத்திரிகை வெகு சொல்பமே. பத்திரிகையானது விபாபாரி மாதிரி தனது எண்ணம் இவ்வளவுதான் என்று எளிதில் தெரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் வெளிவருகிறது; இந்தப்பத்திரிகை யெல்லாம் எவ்வளவு செல்வாக்காக வந்தாலும் சுயநலமில்லாத பத்திரிகையே குறைவாக இருக்கிறது. பத்திரிகையானது கண்ணைக் கவரத்தக்க (டிராமா சின்மாதிரி) சித்திரசகிதமான முறையில் வழவழப்பானகாசி தத்தில் விஷயங்களை வெளியிடுவதைவிட மிகவும் சாதாரணமான காசி தத்தில் குறைந்த சந்தாவுடனும் நிறைந்த அனுபவமும் பெரியோர்களால் எழுதப்பட்ட வியாசங்களுடனும் அதிக பக்கங்களுடனும் வெளிவந்தால் அதுவே நமது பரதகண்டத்தின் மக்களுக்கு கல்வி அறிவு ஊட்டும் பத்திரிகையென்று பலராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

பத்திரிகை தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு குற்றம் குறைகள் தெரிந்ததைவிட நமக்கு அதிகம் தெரியாவிட்டாலும் நாம் அனுபவத்தில் கண்டதை எழுதினோம். குற்றங்குறைகள் இருந்தால் நீக்க குணத்தைக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதன்படி நடக்கவேண்டுமென்றும் நினைப்பார்களென்று நம்புகிறேன். நம இராஞ்சித போதினிக்கு கடவுள் கருணை புரிவாராக.

R. Subbachar.

தேசபக்தியுள்ள ஓர் பெண்மணி.*

கான்டன்ஸ் என்னும் ஏரி ஆகாயமளாவிய மலைகளாற் சூழப்பட்டது. பளிங்குபேற்காணும் நற்புனலைக்கொண்டது. இவ்வேரியினுள், பிரகாசிக்கும் நகரத்திரத்தோடு கூடிய ஆகாயமும், அன்ன நடைபோற் செல்லும் கார்க்கட்டங்களும் காணலாம். ஆகையினால் விண்ணின் சிறிது பாகம் இவ்வேரியினுள் வீழ்ந்து விட்டதோ என்று ஐயமுறலாம்.

இவ்வேரியின் தென்கிழக்குமுனையில் டயரல் ஆஸ்டிரியாவுக்குச் சொந்தமான பிரக்கன்ஸ் மாநகரம் உள்ளது. இந்நகரை முன்னுறு வருடங்கட்குமுன்னர் ஓரிசில் எவ்வாறு எதிரிகளிடத்தினின்று ஓர் பெண்பாலால் காப்பாற்றப்பட்டது என்பதைப்பற்றி ஓர் கதைகூறுவாம்.

* This is translated by myself from the "Legend of Bregenz" written by Adelaide proctor.

இந்நகரின் கண் வாழாநின்ற ஓர் எளிய பெண் தன் சொந்த தேயத்தைவிட்டு ஜீவனஞ்செய்யும் வண்ணம், அன்னிய நாடாகிய ஸ்விஜ்ஜர்லாந்துக்குப் போனாள். ஆண்டு அவள் ஓர் அன்புள்ள சீமானிடத்து வேலைக்கமர்ந்து, அவரது ஆமோடுகளை ஒட்டிப்போய் வயிராற புல்லுந் தண்ணீருங் கொடுத்து மேய்த்து வருவாள். இவ்வாறு இவள் பல வருடங்கள்வரை சுகமாய் வாழ்ந்து வந்தனள். ஆனதுபற்றியே இந்நாட்டைத்தாய் நாடென்றும், ஆங்குள்ளவர்களைத் தன்னினத்தார்கள் என்றும் எண்ணி தன்தாய் நாட்டை முற்றிலும் மறந்தனள்.

இவள் காலையிலும், மாலைபிலும் கடவுளின்முன் மண்டியிட்டுத் தன் தாய்ப்பாஷையினால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வாள். தன் தாய்நாட்டின் இனிப பாடல்களைப் பாடித் தன் எஜமானர் குழலிகளை மகிழ்விப்பாள்.

இவ்வாறு இவள் மன நிம்மதியோடு காலங்கழித்து வருகையில் திடீரென்று குடியானவர்கள், பொன்னிறமேனியோடுவிளங்கி சாய்ந்துகிடக்கும் தானியங்களை அறுவடைசெய்யாது ஏதோ ஓர் காரியத்திற் கண்ணுங் கருத்துமாய் நின்றனர். பெண்டிர்களும் கைத்தொழிலை யொழித்துத் தத்தங் கணவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

ஓர் மைதானத்தின்கண் இப்போர்வீரர்கள் யாவரும் திரள் திரளாய் வந்துகூடினர். எவ்வாறு தேசத்தை கைப்பற்றுவது என்று இரகசியமாய் ஆலோசித்தனர். இதைப்பிறர் அறியாவண்ணம் சிலர் அங்குமிங்கும் அலைந்து ஊரைக் காவல் புரிந்தனர். வீரர்கள் மின் மினிபூச்சிபோல் பிரகாசத்தைச்சொரியும் தத்தம் ஆயுதங்களை புதுப்பித்தனர். மாலைப்பொழுதில் அவ்வீரர்கள் யாவரும் ஒன்று கூடினார்கள். கவலையும் அச்சமும் பகல்வன் முன்கண்ட பனிபோல் நீங்கின. உருசியான பதார்த்தங்களோடு கூடிய ஆகாரம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. வீரர்கள் யாவரும் அதிமகிழ்ச்சியுடன் விருந்துண்ண ஆரம்பித்தனர். கிராமத்தலைவன் திராசைக்ஷ இரஸமுள்ள பாத்திரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு எழுந்து “சகோதரர்களே! பகல்வன் மேற்கடலில் ஆழ்ந்தனன். இன்னும் ஒருநாள்தான் இருக்கிறது, பிரக்கன்ஸ்மாநகரம் நங்கையில் வருவதற்கு. பிரக்கன்ஸ்மாநகரம் நமக்குச் சொந்தமாகவேண்டும், விரோதிகள் அடியோடு அழிய வேண்டும் என்று கடவுளைப்பிரார்த்தித்து இரஸத்தைப் பருகுவகன் என்று சொல்லி திராசைக்ஷ இரஸத்தை பருகினான்.

இதைச்செவியுற்ற இம்மாதின் உடல் நடுங்கிற்று, பயத்தினால் முர்ச்சையாயினள். அவளுக்கெதிரில் வளமான பிரக்கன்ஸ்மாநகரந்தோன்றிற்று. கூடகோபுரங்கள் விளங்கின, தன்னைச் சூழ்ந்துள்ளவர்கள் யாவரும் தாய்நாட்டின் விரோதிகள், தன்னைச்சாராதவர்களின் மதியும், சென்ற இளம்பருவமும், பருவத்தினுலேற்படும்,

பிரதி ஓலியும் நம்மவள் ! நம்மவள் ! என்று கதறின. சுற்றிலும் நடக்கும் ஆரவாரங்கள் அவள் காதில் விழவில்லை. சவிஜ்ஜர்லாந்தின் பசம்புல் வெளிகள் மறைந்தன பிரக்கன்ஸ்மா நகரத்தின் தோற்றமாத்திரம் அவள் ஞானக்கண்ணிற்குள்நிறிற்று. “முன்னாற் செல், தாய்நாட்டைக்காப்பாற்று, தாய்நாட்டிற்காக உயிரைக்கொடு” என்று இரத்தாசயங் கதறிற்று. காலமோ நடுராமம். மென்ன இராணுவன் அரியாசனத்திலிருந்து முகக்கண்ணடியாகிய ஏரியையும், பன்னாளாகச் சீருஞ்சிறப்பும்பெற்று துஞ்சுகின்ற பிரக்கன்ஸ்மா நகரையுங் கண்ணுற்றது. அதியுன்னதமான மலையின்கண் வீற்றிருக்கும் ஆர்க்கரின் மீகாட்டைக்கொத்தளங்கனின் நிழல் இவ்வேரியின் ஜலத்தில் ஆடிக்கொண்டிருப்பது பால் காணப்பட்டது.

முகம் வெளுத்தது, மெள்ளமெள்ள நடந்துலாய்த்தையடைந்து சிற்ற்த வெண்கலிமாலை யவிழ்த்து அதின்மீதேறி, தன் தாய்நாட்டை நோக்கி நடத்தலாயினாள். குகரை நள்ளிருளில் வாயு வேகம் மனோவகமாகச் சென்றது கார் முகில் கணத்து மழைபொழியும் போலிருந்தது. பரல் செறிந்து விளங்கும் காணங்களையும், நதிகளையும் கடந்து, நடுயாமத்தின்கண் பிரக்கஸ்மாநகரின் கோட்டைவாயிலையடைந்து ஆங்குள்ள காவற்காரர்களிடத்து தான்வந்த செய்தியைப் பகர்ந்தாள்.

உடனே வீரர்கள் தத்தம் ஆயுதங்களுடன் வந்து கோட்டையைக் காவல்புரிந்து மறுநாள் காலையில்வந்த எதிரிகளை வெருட்டி அடித்து நகரைக் காத்தனர்.

இப்பரம் உதவிசெய்த அம்மணியை அந்நகரவாசிகள் மறவாது ஞாபக சின்னமாக அவ்வம்மையையும், அவள் ஏறிவந்த குதிரையையும் போல கோட்டைவாயிலே கற்சிலை வெட்டுவித்து, அவள் வந்த பன்னிரண்டுமணியில் பன்னிரண்டுமணி என்பதற்குப் பதிலாக அம்மையின் நாமதேயத்தையே கூறிவருகின்றனர். சுபம்!

கூறநாடு எஸ் என். இராமு.

காவிரி விரிகோலம் அல்லது கலிகாலக் கொடுமை.

ஆரிய சகோதரர்கள் ! எல்லாருக்கும் எல்லாவித நியாயன்யாயம் செவ்வனே தெரிந்திருந்த போதிலும் நமது சிற்றறிசிற்கெட்டிய மட்டில் “ரஞ்சிதனின்” மடியால் சிலவற்றைக் கூறுதிருக்கக் கடவதல்லையென இங்ஙனம் குறிப்பிடலாயினம்.

காவிரியாற்றின் தென்கரையில் தாயுமானசுவாமிகளது தீவ் வியக்ஷேத்திரமாம் திருசிரபுரமும், காவிரியாற்றை மாலையாக் கொண்டு விளங்கும் ஜம்புலிங்கக்ஷேத்திரமும், ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்திர

மும், மற்றுமுள்ள கிராமாந்தரங்களும், அடைந்த சேதங்களையும்⁴ அவ்வாறே மேற்கே சில பாகங்களும் வருண வியாபகத்தில் முழுகித் தவித்ததையும் என்னவென்றியம்புவோம்! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. இனி கேட்கப்போவதும், கண்டு வருந்தவாவதும் அபரிமிதமானவைபென முன் எச்சரிக்கையோவென்று சொல்லும்படி, காவிரியுள் சொல்லிடமும் ஒன்று கூடி மத்தியிலிருந்த ஸ்தலங்களை வருணனுக்கிரைத்தும் ஆங்காங்கு கோர நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்தனவற்றை பற்பல பத்திரிகைகள் முறையிடலாயின. ஆயினும் நாம் கருதிக்கூற வருதல் யாதெனின் இன்று காவிரி விரிந்தது நாளைக் கடலே விரியலாமன்றோ? காவிரி விரிவுக் காயினும் கனதனவான்கள்கூடி முன்வந்து பொருள் செலவழித்துக் கூடியமட்டில் அணைகள் போட்டு வேண்டிய சாதனங்களைத் தேடலாயினர். கடலே விரியுமானால் எத்தகைய உபாயங்களும் பயன்பெறவன்றோ! ஆகலின், தெய்வீக நிகழ்ச்சிகளைத் தடுத்து, சீர்பெறச் செய்ய வேலா வற்ப மானிடராய நாம் மனவமைதியுடன் மேலோர் ஒருவர் பாடியிருக்கும் உபதேசப்பாடலைப் படிப்போமாக!

“ஒன்றென்றிரு தெய்வமுண்டென்றிரு வுயர் செல்வ மெல்லாமன்றென்றிரு பசித்தோர் முகம்பார் நல்லறமு நட்பும்
நன்றென்றிரு நடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென்றிரு மனமே யுனக்குபதேச மிதே.”

என்றார் பட்டினத்தார். இந்த உபதேசந்தனை எவரும் கவனித்து நடப்பதில்லை. இந்த உபதேசத்தையே சிரஸாய் வகித்து குறு சேத மெனக் கருத்தினில் கொண்டு பிரதிபதத்தீனையும் பிரயோகித்திருக்கும் காரியா காரியம், நியாநியாயம் செவ்வனே நம்முன் பிரதிஜனமும் தத்தம் மனச்சாட்சிக்கொப்ப உய்த்துணர்வார்களேயானால், ஸ்வயேமான சநாதன வழக்கவொழுக்கங்களாய நீதிவிளங்காது போமோ! ஆரிய சிகாமணிகாள்! ஆழ்ந்து யோசித்துப்பாருங்கள்! ஆதியில் மனுனினால் வகுக்கப்பட்ட வர்ணச்சிரமங்கள் சீர்குலைந்திருக்கின்றன சநாதன வழக்க ஒழுக்கங்கள் தலைகீழாய் மாறிப்போய் விட்டனவே! பெரியோர் சிறியோர் என்ற மரியாதை வேசமும் இல்லாமல், தந்தையருக்கு மக்களில்லாமலும், அண்ணனுக்கு அம்பியில்லாமலும் புருஷனுக்கு பெண்டாட்டியில்லாமலும், மேலோர்கீழோர் என்ற வார்த்தை கெட்டும் போய்விட்டதே. இவ்வுலகிய பிரகிருத நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டும் பொருவார்களோ விண்ணவர். தீரிலோகாதிபதியாம் இந்திரனின் ஆளுகைக்குட்பட்டதிந்த உலக வென்று நினைத்திலர் போலும். எங்கும் பிரகாசமாய் நிறைந்து கடவுள் ஒருவர் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதான எண்ணம் நம்மவர்கட்கு லயலேசமுமில்லாமலே போய்விட்ட திக்காலம். ஆயிரஞ்சொல்லியாவதென்ன; ஒழுங்கு கெட்டுத் தடுமாறலாயிற்று. விண்ணவர் சீறிச்சிதைக்கின்றனர். மானிடராய நாம் மாண்டுமடிக்கின்றனம்.

நமது பாதுகாப்புக்குகந்த சாதனத்தைத் தேடுவோமாயின் சுகமுற
லாம் திண்ணம். இக்கொடிய காலத்தைக்கருதி நமது அன்பார்ந்த
கால்ஞ்சென்ற பாாதியார் பாடிய பீடலின் விந்தையை நோக்குறு
வீர்களாக.

“ஜப்பான் ஜிண்டான் தப்பாதுண்டால்
தாழ்வுடன் வாழ்வு குன்றுமே !

ஜ

1. உன்னூரில் மருந்திலையோ

உங்களுக்குப் பொருந்தலையோ
ஹிகோசெண்டும் க்ளாஸ்கோமுண்டும்
ஏற்குகோ உடல் கேட்குகோ

ஜ

2. கைக்களயர் துனியிலையோ

கண்ணைக் கவரலையோ
கொண்டமீனிய ரண்டையில் நின்றிட
சண்டையிட்டன்னிய முண்டையைப் பார்க்கும்

ஜ

3. சோப்பு சோடா காப்பி ஜாடா

வொழிக்கணு மெல்லந் தொலைக்கணும்
முன்னூரில் குளியிலையோ
சோப்பில்லாமல் குளியிலையோ
நம்மாயுள் வலுக்கலையோ

ஜ

4. பெண்டு குங்குமங்கள் மஞ்சள் பூச்சம் விடலாச்சதே

டாய்லெட் முக(face)பெளடர்ஷர்ட்டிடனே கர்ச்சிப்புமாய்
சுந்த குன்ய முகத்தையும் பார்க்கவே
நம்நாட்டு நாகரீகத்தையும் போக்கிடும்

ஜ

5. க்ராப்புக் கோட்டிஞ் சிராயும் பூட்ஸும் தேசத்திற்கழகாகுமோ

நம் நாட்டிலுடை யிலையோ
நாகரீகப்படவிலையோ

பாதியீசை மீதிலாசை பாரதர்க்கழ காகுமோ

ஜ

6. அவமன மிதை விடலோ !

வெகுமான்ந்தனைப் பெறவே !

உத்தமப்பெண்டுகள் மற்றோரைக்கண்டிட

ஷெக்ஸ்பிரைண்டென்றுரை கோத்திடச்செய்திடும்

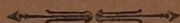
ஜ

என்றபடிக்கன்றே நடை பெறகின்றதிக்காலம். இவ்வாறாயின் ஆரி
யீர்குலம் ஒங்குமோ ! நமது சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டில் உய்த்
துணர்ந்து பார்ப்போமானால், புண்ணிய பிரதமும், மகாபாவங்
களைப் போக்கவல்லதும், பதித பாவனியும், மிக்கவமைதியுமான
தெக்கனகங்கையாம் காவிரியாறும் மீறிக்கரை புரண்டு உலகில்நாசத்
தைச் செய்ததுண்டோ ? பிரகிருத கோரமான சம்பவத்தைப்போல்

நாம் இதற்கு முன் நெப்பொழுதாகிலும், சகுண நதியாம் காவிரி நீறிப்பொங்கிக்கரை புரண்டு கிராமங்களையும் பட்டினங்களையும், நாசமாக்கி சீர் கேடுறச் செய்ததாய்க் கேட்டாவ திருக்கின்றோமோ! இல்லவையில்கூட, ஆனால் பிரகிருத அதர்மங்களைச் சகிக்கமாட்டாமல் கரை புரண்டழிக்கலாயிற்றே! அல்லது வருணனைக்கொண்டு வாஸவன் தன் பிரகிருதி குணத்தைக் காட்டும்படி செய்து, நம்மைத் தூண்டி எச்சரிக்கை செய்யலாயினனே!

நாம் காண்பன வெவையும் நனவல்ல சுவைவென்றெண்ணி பொருளையே பெரிதாயெண்ணி சுயநலங்கருகாமல், பொதுநலங்கருதி புழுமுட்டி பெற்று உய்யவே வகை தேடவேண்டும். இப்படியாக ததய மின்னதென உணராமல் வீண் காலப்போக்காய்ப் பிதற்றுவதில் பயன் சிறிதுங்கண்டோமில்லை. முன்நிகழ்ச்சியாம் ஜப்பான் சீர் கேடான சம்பவமொன்று பிரகிருத கோரசம்பவம் மற்ற்ென்று. இவைபோன்ற சில்லரைப் பிரளயங்கள் இனி எவ்வளவேர்! இவை கட்டெல்லாம் பரிகாரம் நாம் ஒவ்வொருவரும் குலாச்சார மதாச்சார சநாதன வழக்க வொழுக்கஞ் சீர்கேடுற்றுக் கெடாமல் கூடிய மட்டில் கடவுள், பெரியார், பெற்றோர், மற்றோர் குரு இவர்களிடம் பயபக்தி விசுவாசங் குறையாமல் நிகழ்த்துவதேயாம். “ஸ்ரீ ராம் ஜயராம் ஜே ஜே ராம்” என்ற பஜனையும் சிவாக்கியதரமேதான.

சபம்! சபம்!! சபம்!!! துறையூர் மா. சுப்பராமய்யர்.

சாந்தவதி.

(316-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வந்தவள்—தாங்களென்னை பார்த்தபோதுதான் வந்தேனென் றெண்ண வேண்டாம் நான் இவ்விடத்திற்கு வந்து சுமார் இரண்டு நாழிகைக்கு மேலாகிறது. இதுவரையில் வராமலிருந்ததற்கு காரணம் யாதெனில் தங்களைச் கண்டவுடன் அருகில் சென்று தேறுதலான வார்த்தைகளை சொல்லி நீங்கள் கொண்டிருக்கும் சோபத்தை யாற்றுவோமென்றெண்ணி வருஞ்சமயம் தங்களுக்கு பின்புறத்தில் பெரும்பயங்கரமான தொனியொன்று கேட்டது அக்கூச்சல் யாதா யிருக்குமென்று நானும் அச்சங்கொண்டவளாய் சற்று விலகி ஓர் செடியின் மறைவில் ஒதுங்கி நின்றேன். மேல்புறவாசலின் பக்க மிருந்து இரண்டு சிம்மங்கள் அதிவேகமாய் ஓடி வரகண்டேன் உடனே பென்னுடைய நினைவு தடுமாறி தடுக்கிட்டு பயமேலிட்டு செடியின் கொம்பை கையில் பிடித்த வண்ணம் ஸ்மரணையற்று யாதொன்றும் புலப்படாமல் ஸ்தம்பித்து நின்று விட்டேனென்றே சொல்லவேண்டும். வந்த சிம்மங்களிரண்டும் பின்னவழியில் சென்று துள்ளென்று யெனக்கு தெரியாது ரொம்பநாழிகை சென்று என்னை

பிடித்திருந்த பயமானது கிலகி நினைவும் ஊடாடிற்று தங்களை விழித்து நாலுபக்கங்களிலும் பார்த்தேன் பெதிராக முன்வந்த சிம்மங்களை காணுதல் கொஞ்சம் தைரியமடைந்தேன். அவைகளால் தங்களுக்குத் தாவது ஆபத்துகள் நேர்த்துவிட்டதோ வென்று ஐய முற்றேன். ஆனால் நீங்கள் அவ்வாறன்னியில் சுகமாய் பாதொருதிவ் கிலலாமலிருப்பதை பார்த்து சந்தோஷ மடைந்தேன். கடவுளான வர் தங்களுக்கு பென்னுளும் யிமிசையின்றி சேஷமத்தை கொடுக்க வேனுமென்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்தவளாய் அருகில் சென்று வார்தையாட ஆவலும் குதூகலமும் யேற்பட்டதினால் தங்களை நாடி வரலானேன்.

நான் பல நாளாய் கவலையினால் வாடியிருக்கிறேன் எனன்றும் ஒருவரை சகா நினைந்து மெலிவடைகிறேனென்றும் ஒருவருடைய கைக்குள் சிக்கி அவஸ்தை யடைகிறேனென்றும் நீ யெப்படி தெரிந்து கொண்டா பென்றும் வேறொருவர் சொல்லாவிட்டால் உனக் கெவ்விதம் புலப்படுமென்றும் சந்தேகங்கொண்டிருப்பதுடன் நேரிலும் கேட்கலுற்றீர்கள். சாதாரணமாய் ஒருமனிதரின் முகத்தை பார்த்த நிமிஷமே அவர்களின் தற்கால நிலைமையை அதிச்சிக்கிரத்தில் கண்டுகொள்ளலாம் அதுவும் மனதில் கவலை கொண்டு பல நாளாய் அவஸ்தைப்படுவோரை வெகு யெளிகில் தெரிந்துகொள்ளுகடுமென்றால் தங்களுடைய விஷயத்தை நான் கண்டு கொண்டதைப்பற்றி அதிகஞ்சொல்ல வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது நீங்கள் மனத்தில் யேற்பட்ட சோபத்தையடக்கி கவலையில்லாதவர்போல் கொஞ்சந் தைரியமாயிருந்தாலுங்கூட சற்றுமுன்னிருந்த நிலைமையுடனாகத்தின் வாட்டமும் இதேசமயத்திலும் இல்லாமல் இல்லை. இனிமேல் தங்களுக்கு என்னால் என்னவிதமான ஒத்தாசை வேண்டிமோ அதை தெரிவிப்பீர்களானால் காலகாலமதன்னியில் வேண்டிய உபகாரத்தைச் செய்ய சித்தமாக கார்த்திருக்கிறேன்.

பெண்—கருணாரிதியாகிய கடவுள் யேழையின்மேல் கிருபை கூர்ந்து பல நாளாய் துக்கசாகரத்தில் முழ்கி அவஸ்தைபடையும் பெண்ணையும் யெனது பெற்றோர்கள் முகல் பாவரையும் இப்போது உள்ள ஆபத்தினின்றும் நீக்கி பழைய ஸ்திதியில் கொண்டு வையாது சேஷமமுறச் செய்யவும் பெண் மனதில் குடிக்கொண்டிருக்கும் கவலையும் நீங்கி நான் பெண்ணிய காரியத்தை கிறைவையும்படி அருள் செய்ய நினைந்தவராய் பல கட்டுகாவல்களுள்ள இவ்விடத்தில் யாரும் வரமுடியாத யென்னிடம் உன்னை வரும்படி அனுப்பினாரென்று அவரை பலமுறையும் வணங்கி ஸ்தோத்தரிக்கின்றேன். நீ இதுவரையில் சொல்லிவந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டு பெணக் கெவ்விதத்திலும் சகாபஞ் செய்வா பென்றும் உன்னால் பெண் கஷ்டம் சொல்பவாவது நீங்கக்கடுமென்று நம்பியிருக்கிறேன் முதலிலுன்னை கண்டப்பது

சந்தேகங்கொண்டேன் மனமானது ஒருவழி நில்லாது பலவழிகளிலும் சென்றது. ஆனால் இப்பொழுது அவ்வாறன்னியில் சமாதானமாகவே யிருக்கிறேன்.

வந்தவன்:—என்விஷயத்தில் நீங்கள் பூரணமாக நம்பி இருக்கலாம் நான் ஜெனனமெடுத்த இதுவரையில் ஒருவருக்கும் பொல்லாங்கு செய்தவளல்ல பன்னிப்பன்னி சொல்வதெவியோசனமில்லை பின்னால் நீங்களே அனுபோகத்தில் கண்டுகொள்ளலாம்.

பெண்:—தான் பெனக்கொரு பொல்லாங்கு நேராமலும் நானிருக்கும் இம்சையினின்று நீக்கி கார்ப்பாபென்ற கம்சிக்கையானது பூரணமாக யிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஒருவர் சொன்னவத மறந்து வேறுவிதம் மாறிவிடுவாயோபென்ற எண்ணமும் முதிர்ந்தவயதுடையவளாய் இருக்கின்றதனால் எந்தவிதத்தில் உதவி புரிவாயோ என்று யோசிக்கிறேன்.

வந்தவன்:—நீங்கள் சொல்வதுபோல் வயது சென்றவளாயிருந்தாலுங்கூட நான் பார்க்கும் காரியங்களும் கீழமாகமாட்டாது. சொன்ன சொல்மாறி நடப்பேனென்று கனவிலும் நினைக்கவேண்டாம். தாங்களும் இனிமேல் அடிக்கடி புற்பல பெண்ணைக்களை நினைந்து மனதைசுதறவிடாமல் தைரியத்துடனிருந்து மேல்கடக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி கவனஞ்செய்ய வேண்டுமென்று முக்கியமென்று நினைக்கிறேன்.

பெண்:—ஆகா அவ்விதம்செய்வதற்கு நானும் சித்தமாக இருக்கிறேன். ஆனால் அதுவும் பெண்ணுன்று உன்னலாகவேண்டியதே. நீ வந்தது முதல் இதுவரையில் உன்னுடைய ஊர் பெயர் குலம் யிவைகளை விசாரிக்க மறந்துவிட்டேன். அதிலும் எனக்குள் வரலாறு அவசியமானதால் தயை கூர்ந்து தெரிவிக்க வேண்டுகின்றேன்.

வந்தவன்:—நம் விருத்தகார்தங்களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசவேண்டுமானால் காலதாமதம் ஆகுவது மன்னியில் நான் வந்தும். ரொம்ப நாழிகைப்பாகிறது. வந்தகாரியமும் பார்க்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. வந்த காரியமும் பார்க்கவேண்டியதாயிருக்கிறதை முன்னிட்டு அவ்விடத்திற்கும் சீக்கிரம் போகவேண்டும். நிற்க இந்த யிடத்தில் நாம் அதிக நேரம் தங்கவோ பெயர் வரலாறு முதலான விஷயங்களை சொல்லவோ கூடாது. ஏனென்றால் இங்கு இருக்கக் கூடியவர்களெல்லாம் கொலைபாதகத்திற்கு அஞ்சாத பரம சண்டாளர்கள். அவர்களால் நமக்கேதேனும் தீங்குகள் நேர்ந்தாலும் நேரும் ஆனதாலென்று நிறுத்தி அவன் காதினிடமாக நான் வந்தவழியை காண்பிக்கிறேன் வாவென்று வசதியமாய் சொன்னாள். உடனே யிருவருமாய் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள். கொஞ்சதூரஞ் சென்றதும் ஓரிடத்தில் நின்று கெண்டு இந்தயிடந்தான் நானவரும்

வழி யென்று சொல்லிக்கொண்டே காலினால் தரையில் மிதித்தாள் இவள் மிதித்தவுடன் பூமிக்குள்ளாக மணிச்சத்தம் கேட்டது அந்த நிமிஷமே பூமியின் பிளவுபோல் பெரியதான துவாரமொன்று காணப்பட்டது. அதில் கீழிறங்கி செல்வதற்கு படிக்கட்டுகள் கட்டப் பட்டிருந்ததுடன் உள்ளுக்கு சுரங்க மாதிரிப் புலப்பட்டது அந்த சுரங்கத்திலும் பட்டபகல்போல் எங்கு பார்த்தாலும் தீபமயமா யிருந்தது. அதற்குள்ளிருந்து ஓர் வெள்ளை ஸ்திரீவந்தாள். அவளிடம் முன் சென்றவர்களில் ஒருத்தியாகிய கிழமாது கீழிருந்து வந்த வளை நோக்கி அம்மா நானையதினம் இம்மாதானவன் இவ்விடத்தில் வந்து நிற்பாள், அவளை நீங்கள் தயாராய் கார்த்திருந்து வரவேற்று அழைத்து செல்லுங்களென்று சொல்லி இம்மாதையும் நோக்கி நான் முன்சொன்னபடி வந்தீர்களானால் எல்லா விஷயங்களும் பேசிகொள் வோமென்று சுரங்கத்துக்குள் வெள்ளை ஸ்திரீயும் அவளும் இறங்கி விட்டார்கள். இவளும் தான் முன்னிருந்த இடத்தைநோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள். (இன்னும் வரும்.)

நா. சுப சாமினாத உபாத்தியாயர்,

பக்தகவி ஜோதிடர், மாந்தளை, பர்மா.

நமது பெண்களின் கடமை.

சகோதரிகளே! நம் நாட்டில் அநேகர் கல்வி கற்காமலிருப்பது பெருங்குறை. ஆனால் கல்வி கற்றவர்களில் பெரும்பாலர் மேனாட்டு நடையுடை பாவனையை அனுசரிக்கிறார்களே யொழிய நம் மூதாட்டி யார் கைக்கொண்டபடி அனுசரிக்காமல் நின்றுவிடுவது பெருந் தடு மாற்றம். அதை மாற்ற இறைவனை நாம் வேண்டுவோமாக.

விவாஹமானயின் புருஷர் பெண்களின் அகத்திற்கு போகிறது அவ்வளவு சாஸ்தியா யிருக்கலாமேனும் அவர்கள் படுமபாட்டை வரையவேண்டியதில்லை. எல்லாம் தெரிந்தவிஷயமே என்று இத்துடன் விசுத்தனம். ஆனால் பெண்கள் ஆடவருடைய இல்லத்திற்கு ஏது வது சாதாரண வழக்கமே. புருஷருடைய பாதகாப்பிலிருந்தும் தன் மாமி மாமன் இருவரையும் தன் தாய் தந்தை என்று கருதி அவர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து கொள்ளவேண்டியது முக்கிய கடமை. குலமங்கையராக இருக்கவிரும்பும் பெண்கள் தன் கண வன் வெளியிலிருந்து வருமபொழுது எதிர் கொண்டழைத்தல் அவ னோடு பேசும்போது அடங்கிப்பேசுதல், “பெண்டிர்க் கழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்” என்று மூதாதையர் கூறியபடி நடந்துகொள்ள வேண்டியது. தன் புருஷன் வரவிற்குத்தக்கபடி செலவு செய்துவர வேண்டும். மிதமிஞ்சிச் செலவு செய்கிறது பின்னால் ஆபத்துக்குள் ளாக்கும். தன்புருஷனுக்குத்தெரியாது பணம் சேர்த்து வைக்கக்

கூடாது. தன் புருஷனுக்குத் தெரியாமல் சீட்டுப்போடுதல், லேவா தேவி செய்தல் முதலிய கெட்ட வழக்கங்களை கையாடக்கூடாது. தன் புருஷனுடைய அனுமதியின்றி ஈசுரர் உடன் பிறந்தாரை தன் இல்லத்திற்கு வரவழைத்தலும், பொருளுகவி செய்தலும் கூடாது. தன் கணவன் அனுமதியின்றி தன் தாய்விடு ஏகுதல் கூடாது. தன் கணவன் அயலூர் சென்றிருக்கும்பொழுது அவனில்லாத காலத்தில் தன்னை பலங்கரித்துக்கொள்ளுதலும் சங்கீதம்பாடுதலும் தகாத காரியம். தன் ஆடவனின் அனுமதியின்றி அயல்மனை ஏகுதல் கூடாதகாரியம். வியாக்கியானம் உரைக்கிறதழியவழக்கம் தன்புருஷனுடன் பேசும்பொழுது அவன் பாதங்களிலேயே பார்வையை செலுத்துதலும், ஆசனங்கொடுத்து உபசரித்தல், அவனுக்குத்தானே பணிவிடைசெய்தல், அவன் தூங்கிய பிறகு தான்சயனித்தல் அவன் எழுந்திருப்பதற்கு முன் தான் படுக்கைவிட்டு எழுந்திருத்தல்முதலிய வற்றைக் கையாடவேண்டும். பெண்கள் சரீரத்தின் அவயவங்களை நன்றாய் தேய்த்து ஸ்ராவஞ்செய்யாமை, அழுக்கடைந்த உடைதரித்தல், நெற்றியில் திலகமில்லாமலும், சந்தனம், புஷ்பம் அணியாமலும் உரக்கப்பேசுதலும், காரணமின்றி நகைத்தலும், புருஷர்களுடைய முன்னிலையில் கூட்டங்கூடுதலும், தலைமயிரை லாரிக்கொள்ளாமலும் கற்பில்லாத பெண்களோடு சேர்தலும் கூடாது.

தன் கணவன் ஒரு வேளை கோபித்து வைதாலும், பதில் சொல்லக்கூடாது. தன் சேவக ஜனங்களிடம் அன்புள்ளவனா யிருக்க வேண்டும். ஸ்திரீகள் தங்கள் கணவன் செல்வனாயிருந்தாலும், வரியனாயிருந்தாலும், திடகாத்திரனாயிருந்தாலும், நோயாளியாயிருந்தாலும், நல்லொழுக்க முள்ளவனாயிருந்தாலும், புல்லொழுக்க முள்ளவனாயிருந்தாலும், அறிவாளியாயிருந்தாலும், மூடனாயிருந்தாலும், லக்ஷணபுருஷனாயிருந்தாலும், அவலக்ஷணமுள்ளவனாயிருந்தாலும், எப்படி இருந்தாலும், அவனைத் தெய்வமாகப் பாவித்து அவனிடம் விசுவாசம் வைத்து, அவனை மகிழ்விக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாத பெண்கள் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடரியாவார்கள்.

A. S. T. மஹாராஜ், யூனியன் போர்டு ஆபீஸ், சுரண்டை.

முதற்பாவம்

இப்பூவுலகில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலமான ஜீவ ஜெந்துக்களைக் காட்டிலும் மனிதனை மேலான பிறவியென நாம் அறிகிறோம். இவ்வாறு சகல ஜீவஜெந்துக்களைக்காட்டிலும் மனிதன் எவ்வாறு மேன்மையுடையவனென சிலர் கருதக்கூடும். எவ்வாறெனின், சகல ஜீவஜெந்துக்களிலும் மனிதனுக்கு பகுத்தறிவும் நன்மை தீமைகளை கண்டறியக்கூடிய ஆற்றலும் கடவுள் அளித்திருக்கிறார்.

மேல்கண்டவைகளினாலே மேன்மையுடையவனென நம்பலாம். இவ்வாறு பகுத்தறிவுடைய மனிதன் சிறிதும் யோசனையின்றி கடவுளுக்கு விரோதமாகசெய்யும் ஒவ்வொரு செய்கைகளும் பாபமாகும்.

உதாரணமாக, நம் நாட்டில் மனிதர்களால் செய்யப்படும் செய்கைகளையே நாம் இவ்விடத்தில் எழுதுவோம். நந்தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெண்மணிகளுக்கு (பேய்) பிச்சாசி பிடித்துக்கொள்ளுகிறதென்றும் பூசாரிகளைக்கொண்டு அதற்கு சில செய்கைகள் நடத்துகிறார்கள் பூசாரிகளோடுவெனின், தாங்கள் கடவுள் என்றும் போக்கிரித்தனமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். மனிதனே கடவுளாகபிறந்தால் கடவுள் ஒருவர் இவர்களுையேன் சிருஷ்டிக்கிறார். இவர்களே எல்லா அதிகாரத்தையும் வகித்து வாலாமன்றோ? சில மூடர்கள் ஆபாசமான, பழக்கங்களைச்செய்து உண்மையான கடவுளுக்குக்கோபத்தை உண்டாக்கி மீளாநரகத்திற்கும் ஆளாகின்றார்கள். இவர்களுடைய துன்மதியை என்னவென்றியம்பலாம். மேல்கண்ட செய்கைகளை நீக்கி நற்குணத்தினையும் மேன்மையையும் அடைய முயலுவார்களாக.

வை. முத்தையா பிள்ளை, சேருகுடி.

சிவபெருமானது இருபத்தைந்து திருமூர்த்தங்களது
வணக்கம்.

குறள் வெண்பாக்கள்.

1. இலிங்கோத்பவமூர்த்தி.

கலங்கும் மனதைக் கடந்தோர் பணியும்
இலிங்கோத் பவனையே ஏத்து.

2. சுகாஸனர்.

துன்பம் விலங்கும் சுகாஸனமூர்த்தி
இன்பத் திருஉருவம் ஏத்து.

3. உமாஸகர்.

உமையை மணந்த உமாஸகனைப் போற்றின்
அமையும்; சசவாழ்வோ டனபு

4. கலியாணசுந்தரர்.

நலியாத வாழ்வடையு நாட்டமுண்டேல் போற்றாய்
கலியாண சுந்தரன்செங் கால்

5. அர்த்தநாரீஸ்வரர்.

அரைப்பங் குமைக் களித்த அர்த்தநாரீசன்
குரைகழற்கால் உன்மனத்தே கொள்

6 சோமாஸ் காந்தர்.

மாமாயி யோடு மகன்முருக னைவைத்த
சோமாஸ்கார் தர்தான் துணை

7. சக்ரப்ரதான மூர்த்தி.

ஆழியோற் காழி அளித்த அமலனை
வாழி எனச் சொல்வமு வந்து

8. திரிமூர்த்தி.

அரன் அயன்மால் ஆய்நின் றநுள் திரி மூர்த்தி
உருவியே நெஞ்சகத்துள் ஓர்

9. கேசவார்த்தம் அல்லது அர்த்தாங்க விஷ்ணு.

அரையுடலை மாற்களிக்கும் அர்த்தாங்க விஷ்ணு
இருவினை யறுத்தாள் வானே

10. தக்ஷிணமூர்த்தி.

தென்முகமார் விற்பிருந்து சின்முத்தி ரைகாட்டும்
சின்மயனே ஈசனெனத் தேர்

11. பிஷாடனமூர்த்தி

கைகூடொன் றேந்திஐபம் கேட்கும் கருணைவள்ளால்
ஐயா! தஞ் சம்முன் அடி

12. கங்காளமூர்த்தி

வெங்காளம் உண்டான் விரைக்கொன்றை யான்காப்பு
கங்காள மூர்த்தி கழல்

13. காமஸம்ஹாரர்.

காமன் பொடியாகக் கண்டிறந்த காமாரி!
மாமன்னா! தாதாள் மலர்.

14. காலஸம்ஹாரர்.

காலனைச் செற்ற கதிர்குல பாணி! எந்தக்
காலமும் உன் னைத்தொழுவேன் காண்

15. சலந்தர ஸம்ஹாரர்.

சலந்தரனைச் சக்கிரத்தாற் கொன்றவனை முத்திப்
பலன்தருவேன் தன்னைநீ பாடு

16. திரிபுர ஸம்ஹார மூர்த்தி.

புரமுன் நெரித்தான் தன் புன்னகையால் எங்கள்
சிரமுன்றும் அன்னோன் தாள் சேர்ந்து

17. சரப மூர்த்தி.

நாரசிங்கனைத் தடிந்த நற்சிம்புள் ஆனவனும்
வீரச் சரபனை வேண்டு

18. நீலகண்டர்.

ஆலம் உண்டான் முன்னாள் அமரர் அழைகுவ
நீலகண்டன் என்போம் நினைந்து

19. திரிபாதர்.

முக்கால்கை ஏழு முதுகழுத்தி ரண்டொருநாள்
கொக்கும் மருப்பாணை உன்னு

20. ஏகபாத மூர்த்தி.

எங்கும் பரந்திருக்கும் ஏகபாதன் ஞானம்
மங்காமல் சுவன் மகிழ்ந்து

21. பைரவர்.

ஆழ்த்தும் பவபந்தம் அண்டிதே காத்திடுவான்
வாழ்த்தும் வயிரவன்றான் வந்து

22. விருஷபாருடர்.

இடபத்தில் ஏறும் இறைவன்தன் பாதம்
மடம்வைத்த நெஞ்சே வழுத்து

23. சந்திரசேகரர்.

இந்திரபோ கம்வேண்டாம் ஏயும் பிறப்பறுக்கும்
சந்திர சேகரன் தான்

24. நடராஜமூர்த்தி.

கடவாத பந்தக் கவி அறுத்திடும்
நடராஜ! தந்திடுஞ் சுவன்

25. கங்காதரர்.

மங்காத ஆந்த வாரிதியி லேகிடப்பர்
கங்கா தரணச் சேர்வார்.

கி. வா. ஜெகந்நாதன், மேகனூர்.

பெரியோர்களின் உபதேசம்.

1 நியாயத்தைக் கடைபிடித்தொழுது. எப்பொழுதும் உண்மை பேசு. உன் கடமையைச் செவ்வனாக நுகையில் மரணம் நேரிடும். அதை நியமனையாதே. பிறரிடம் அடிமைபோல் நடக்காதே. உன் தேசநன்மைக்காக உழை (தயானந்த சாஸ்வதி)

2 மனிதன் அடையும் சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணம் அவனவனுடைய எண்ணம், செயல், இச்சைகளே. விதிபை ஆக்குவதும் நீக்குவதும் மனிதனே. (கன்ப்யூயஸ்.)

3 கிர்த்தியைக் காப்பாற்றிக்கொள். அதுவே உத்தமமான பலம். கிர்த்தியை போக்கிக்கொண்டவன் ஜீவனோடிருந்தாலும் பிரயோஜனமற்றவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். (வியாஸர்)

4 ஐஸ்வர்யத்தை பெரிய பாசமாக நினைக்கவேண்டாம். ஐஸ்வர்யத்தைச் சரியாக உபயோகிக்காவிடில் பின்னர் கஷ்டங்களை அது பவிக்க நேரிடும். (ஆர்டன்)

5 ஐஸ்வர்யமென்பது அளவுகடந்த உலகப்பொருட்களை ஈட்டுவதால் ஒன்றும் உண்டாவதில்லை. ஆனால் போதுமென்று திருப்தியடைந்த பூரணமனந்தான் அந்த ஐஸ்வரியமாகும்.

(நாயகவாக்கியம்)

6 பலியிடுவதைப் பார்க்கிலும் நீதியும் நியாயமும் செய்வதே கடவுளுக்குப் பிரியம். தூக்கத்தை விரும்பாதே. விரும்பினால் தரித்திரனாவாய். சுண்ணிழித்திரு அப்பொழுது ஆகாசத்தினால் போஷிக்கப் படுவாய்.

(சாலமோனோஸ்)

7 காலதாமதமும், மறதியும், சோம்பலும், தூக்கவிழுதலும் ஆகிய நான்கு கெடுதலென்ற தீவிற்குப்போக விரும்புவோர் ஏதும் கப்பல்களாதும் ஆதலால் அஜாக்கிரதையாயிராதே. அதனால் எதிர் பார்த்த நன்மையை யிழப்பதல்லாமல் பேதமைப்பட்டமும் அடைவாய்.

(திருவள்ளுவர்)

7 செல்வம் பெற்றபொழுதே தருமம் செய்யக்கடவாய். மனவெழுச்சியில்லாதவர் மதிப்படையார்.

(திருவள்ளுவர்)

9 நீ உன்னுடைய தேசத்திற்குப் பயன்படத்தக்கபுருஷனாகக் கடவாய். அப்படியாகாதவன் இருப்பதைக்காட்டிலும், இறப்பது நன்று.

(தாவத்சஸ்தான் சாயபு)

10 கெட்ட எண்ணங்களுக்கு மனதில் இடங்கொடாதே. அவை உட்புகுந்தால் உடனே ஒட்டிவிடு. எப்படியெனில் மனதில் தோன்றும். ஓர் தீய எண்ணத்திற்கு நேர்விரோதமான தோர் நல்லெண்ணத்தால் முன்சொன்னதை மாற்று.

(அனபெஸன்டு)

11 பிறர் உனக்கு எவ்வெவ்வித நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறாயோ அவ்வவ்வித நன்மைகளை அவர்களுக்கு நீ செய்வாயாக.

(இயேசுநாதர்)

12 எவ்வுயிர்களுக்கும் ஒருவித சங்கடமும் செய்யாமலிருப்பதே எல்லாவற்றாலும் மேலான தர்மம். (வர்த்தமானமஹாவீரர்)

13 உலகிலுள்ள ஏழைகளுக்கு உண்டியளிக்குமாறு ஒருவரை மொருவர் தூண்டுவதில்லை. அவ்வாறு செய்யாததால் நீங்கள் ஏழைகளின் உரிமையைப் புசித்துவிடுகிறீர்கள்.

(குர்ஜன்)

14 சொந்த பந்துக்களாயினும் உடன்பிறந்தாராயினும் அன்னியர்களாயினும் அன்பானது மனங்கலந்த விடத்தையே நாமும்.
(இராமாதுஜலு நாயுடு)

15 ஒதுவனுடைய நிழலானது நெடுந்தாரம் போயினும் அவனை விடாது அவனிடத்தே தங்குவதுபோல் ஒருவன் பிறருக்குக் கெடுதி செய்தால் அது அவனைத்தொடர்ந்து செல்லும். (கிருஷ்ணசாமிஐயர்)
சே. ஆர். கணபதி பிள்ளை, சுண்டக்காழுத்தூர்.

இராஞ்சிதனின் தன்றி.

நம்மு தேசங்களின் விசித்தரிலையைக்கோரிப் பற்பல பத்திரிகைகள் எங்கணும் செறிந்து வருகின்றனவெனினும் இராஞ்சிதனையே எக்கடிக்கையிலும் நலம் பரமாட்டும் நெறியுடைபராய் இருக்கின்றோம். ஏதுக்கெனின், ஆதிபிலேபே இராஞ்சிதன் தனது நிறைபை விரும்பாது பொதுநலங்கருதி, குறைந்தசந்தாவாய், அதாவது 14 அணுவுக்கு, பன்னிருதிங்கனும் நம்மீனாற்பார் புருந்து, இனிய சரித பாவாம்ஸத்தை யளித்துப் பாலசகியைப்போல், தினந்தோறும் உருவத்தாலும், அறிவாலும், எத்தகையரும் வியப்புற்று அகமகிழ்முமாறு வளர்ந்துவருகின்றானே. இத்தகையோனையும் சந்தாவையும் ஒப்பிடும்போது, சந்தாப்பணமோ அன்னவரின் மூன்றிலோர் பகுதிக்கேனு மாற்றலுடைத்தன்று.

இச்செயன்முறையானன்றோ நாமெல்லீரும் இராஞ்சிதனுக்கு அநும்பெரும்நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களாகவுள்ளே மென்றனம். இஃதிற் சந்தேகந்தானென்னை?

“சொல்லாமலே பெரியர் சொல்லிச் சிறியர்

சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவர்—எல்ல

குலாமலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமே நாட்டிற்

பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்”

என வானீரோரால் கூறியுள்ள செய்யுளிறீரேன்றும், பெரியாரின் குணத்தினை யொப்ப நிகழ்கின்றனென்பது நேயர்களனைவருமறிந்த விஷயம்.

இங்ஙனம் பேர்நன்றி செலுத்தும் இராஞ்சிதவித்தகன் தனது ஆற்றலையும், ஆற்றலின்மையையும் தானாகவே பெடுத்துரைக்குங்கால் ஏதும் உதவி புரிவோமென நாமனைவரும் இலவுகாத்ததத்தையோல் எதிர்பார்த்திருப்பதிற் பயனின்றும்.

யாதெனில் அறிஞரிலக்கணம் மருவ, இராஞ்சிதவித்தகன் சிலகால் தம்மாட்டுத்தோன்றும், தீமையை ஏனையோர்க்கெடுத்தியம்பி தனது மாசினே நீத்துவானேயன்றித் தனது நற்செயலைப் பிறர்

வியந்து புகழுமாறு தன்னுரு வழிகாலமெய்தினும் புகட்டவே மாட்டானென்பது திண்ணம்.

“ எந்நன் றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டாம் இல்லைச்
செய்ந்நன் றி கொன்ற மகற்கு”

எனத் தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவராயனாரும் தமது தமிழ்வேதத் திற் புகன்றுளார். அதாவது ஒருவன் எவ்வித தீயசெய்கையைச் செய்துள்ளோனாயினும் அதனைப் பின்னர் அது அதற்கெனக் குறித்த பிராயச்சித்த விதியினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் செய்ந்நன் றியை மறந்துள்ளோருக்கு, அறவே பிராயச்சித்தமில்லையென்பதேயாம்.

ஆகவே இன்னோள்ள நன்றியையும் அதனையளித்த, அளிக்கிற இரஞ்சிதவித்தகனையும் ஓர்மிடமேனும் மறப்போமாயின் அனைவரும் நாகிடைப்புக்குந்து ஆற்றலின்றி வருந்துவதற் காளாவோம்.

மேலும் சென்ற திங்கட்கஞ்சிகையிலும் அருமைவாய்ந்த நண்பர் ஸ்ரீமான் ராமச்சந்திர நாயுடு அவர்களும் இந்நோக்கமாகவே வரைந்துள்ளார். ஆதலால் சகோதரர்கள் யாவரும் எதிர்வருட தொடக்கமாகப் புதிய சந்தாதாரைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதோடு வருட சந்தாத்தொகையையும் இன்னும் 16 சதமேற்றி ஒரு ரூபாவாக அளித்து வரவேண்டுமென மிக்க விரயத்துடன் வேண்டுகின்றோம். யாமும் அப்படியே எதிர் பார்த்திருக்கின்றோம்.

இரஞ்சித வித்தகன் ரீடுழி வாழ்க!

அறுமுகப்பிரான் அருள் சுரப்பாராக!! சுபம்.

சந்தா ரெ. 153

கு. வே. தம்பையா, ஆசிரியர்,

தேவரையாழிச் சைவவிதாலயம், அல்லை தெற்கு, பருத்தித்துறை.

விண்ணப்பம்

எனது அன்புமிக்க ரஞ்சிதனே, சென்ற துந்துபி (1930) மாதிரி சென்னைநகரில் (ஆழ்ந்த கிணற்று ஜலத்தில் கதிர்வன் தன் ஒளிகளைப் பரப்பிக்கொண்டு உதயமாணற்போல்) “ ரஞ்சிதன் ” என்ற புனைபெயருடன் தோன்றி நினது ஆரம்பமுதற்கொண்டு பத்தொன்பது திங்களும் கடந்து இருபதாம் திங்களிலிருந்து விஷயங்களிலும் அச்சப்பதிப்பிலும் மேலுரையிலும் கம்பிரமான தோற்றத்தினும் வெளிவந்துலாவகின்றாய் என்பது நமது நேயர்கள் யாவர்க்கும் வெள்ளிடை மலைபோல் தெரியவரும். ரஞ்சிதா! நின் புன்மொழிகளாகிய மழலைச் சொற்களைக் கிட்டு களிப்பெய்தாதவ ரெவர்! நினது விஷயங்களில் சுபேடாதவர் துர் அதிர்ஷ்ட முடையவர்களென நாம் சந்தேகமின்றி கூறலாம் நினது தொகுதி 3-வது ஆண்டு ஆரம்பிக்குங்கால் எனது நேயர்களையும் உனக்கு சந்தாதாரராக சேருமபடி சிபார்சு செய்கிறேன். எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவானாக.

வை, முத்தையா பிள்ளை, சேருகுடி.

கடிதம்

என் ஆருயிர் இரஞ்சிதனே,

அரசனாவன் ஒரு தேசத்திற்கு அல்லது இரண்டுதேசத்திற்கு அரசனாய் இருக்கிறான். ஆனால் நீ இந்த உலகத்துக்கெல்லாம் ஏகச் சக்ரவர்த்தியாய் விளங்கவேண்டும் என்று என் மனதார தோத்திரம் செய்கிறேன். என்னால் கூடியமட்டும் அடுத்த வருடம் சந்தாதாரர் களை சேர்க்க அனுப்புகிறேன். பக்கத்து ஊரில் எல்லாம் உன்னுடைய மேன்மையைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் சந்தாதாரராய் சேர்ந்து விடுவார்களென்று நான் நினைக்கிறேன். உலகமே அழிந்துவிட்டபோதிலும் உன் வாழ்வு அழியாமல் கடவுள் காப்பாராக.

என் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவாறு தந்தைதாய்ப்பேண் என்னும் ஒரு சிறு விபாசத்தை எழுதியுள்ளேன் அதில் ஏதாவது பிழை ஏற்படின் அவற்றை திருத்தி வருகிற மாதப் பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்வாய் என்று யான் நினைக்கிறேன், இப்படிக்கு

எ. சோமசுந்தரம், வச்சகுண்டு.

அபிப்பிராயம்

குறளாற் குறளைக் குவலயத்திற் போக்கி
அருளாய நூலை அகங்கை—மருளாமல்
கொண்டு நடத்துள் குணவான் ஒருவனால்
உண்டுடுத்தி வாழ்வோம் உணர்.

எஸ். ஆதிராராயணன் பிள்ளை,

உபாத்தியாயர், ஆனைமலை.

இரஞ்சிதன் நண்பர்களுக்கோர் விஞ்ஞாபனம்.

எனது அன்பும் பிரியமுமுள்ள “இரஞ்சிதன்” சந்தா நேயர்களாகிய சகோதர சகோதரிகளே! பூமண்டலத்தில் மாளிடர்களாய்ப் பிறந்த நாம் எல்லோரும் அபிவிருத்தியடையவேண்டியது முக்கிய கடமை. அதற்கேற்ற கருவி என்ன வென்றால் பத்திரிகை ஒன்றே. மேல்நாட்டார் பத்திரிகையினால் ஏற்பட்ட பயனால் அவர்கள் ஏந்த நிலைமையிலிருக்கிறார்கள் என்பது நண்பர்களுக்கு தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருக்க நம் தமிழ் நாட்டுவாசிகள் “இரஞ்சிதபோதினி”க்கு இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் ஆதரிப்பார் ஒருவருமில்லை. இன்னும் நவனமின்றி யிருந்தால் நாம் எல்லோரும் எப்படி அபிவிருத்தியடைவோம். பத்திரிகைகளை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது சகோதர சகோதரிகளைப் பொருத்ததாகும். நமது “பாலசந்திரனுக்கு ஒப்பான இரஞ்சித போதினி”க்கு மூன்றாம் ஆண்டு பிறக்கப்

போகிறது. இதுவரையில் இரஞ்சித ரத்னத்தை ஆதரித்து வந்தது போலமேலும் ஆதரித்து நமது சந்தா கேயர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு புதிய சந்தாதாரரைச் சேர்த்து இரஞ்சிதபாலகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சந்தா கேயர்களை வணக்கமாக்கிக் கொட்டுக் கொள்ளுகிறேன், ஸ்ரீ கைலாசவாசருடைய திருக்குமாரர் பாலசுப்ரமணிய சுவாமிகள் துணைசெய்வாராக. சுபம்! ப, சுப்பய்யா தேவர், மதுரை.

மாத்தரும் சட்டமும்

பண்டை நாட்களில் மாந்தர் சகலரும் யாதொரு இடேக்கணு மின்றி வாழ்ந்ததாய்ச் சரித்திரம் கூறுகிறது. ஆனால் தற்காலத் திலே எவ்விதத்தை நோக்கினும், கொலை, களவு, விபபிசாரம் முத லிய இன்னேரான்ன மறச்செய்கை நிகழ்கின்றன வென்பது சகலரும் அறிந்ததேயாகும். முன்னூரில்மட்டும் அவ்வாறு அறச்செயல் நிகழ் ந்த தென்ன ? தற்போது அவ்வாறு நிகழாது மறச்செய்கை மலிந்த கிடப்பது ஏன் என்பதை எவரேனும் சிந்தித்துள்ளாரா ? இவ்வா சாட்சியில் நாம் பன்னாட்களாய் முயன்று பார்த்ததில் பலவேறுகார னங்களிருப்பினும் முக்கியங்களிலொன்றாக ஞாயத்திற்கு எதிர்மாறாய் சட்டம் என்னும் சொல்லே யாகுமென அறியலாயினும். ஞாயம் யாதென்பதை முதலில் ஆராய்வோம். ஒரு ஆடவன் பிரத்தியானு டைய மனவியைக் கவர்ந்து கொண்டானென்று வைத்துக்கொள் வோம். அப்பெண்பாலும் அன்னவனிடமேயிருந்துகொள்ளச் சம் மதமாயிருக்கிறான். ஆனால் அவனுடைய கணவன் அவன்மீது அள விலா காதலனுடையவனுயிருக்கிறான். உடனே நியாயஸ்தலத்தில் தன் னுடைய மனவியைத் தனக்குச்சேர்த்து விமோறு பிராது தொடுக் கிறான். நியதிபதி இவ்வழக்கை ஆரம்பிக்கிறார். எல்லாவற்றையும் விசாரிக்க பின்னர், பெண்ணையும் உன்னுடைய நோக்கம் என்ன வென்கிறார். அவள் தனது வைப்பாளன்மீது அதிகம் பிரியமுடை யவளாகையால், தான் தன் புருடனிடமிருந்துகொள்ளச் சம்மதிக்க மறுக்கிறான். இவ்வழக்கு என்னமுடிவாகுமென்பதை வாசகர்களே யோசிப்பீர்களாக, என்னவாகும் சட்டப்படி தன்புருடனிடமிருக்க மனமில்லாதவள் மற்றவன்மீது விருப்புற்றபடியால் அவனிடமே யிருப்பதற்கு உத்தரவாயிற்று. இதைத்தான் தற்கால சட்டமெனப் படுவது. அனால் தன் புருஷனைவிட்டு மற்றவனை இச்சித்திடினும் தன்புருஷனிடமேயிருக்கும்படி கட்டளையிடுவதும்; மற்றும் அவ னுக்குப் பலபுத்திமதிக்களைப் போதிப்பதுமன்றி தண்டனையும் விளை விப்பதுமே நம் முன்னேராலும் கடவுளுக்குப் பிரியத்தை கொடுப் பதுமான ஞாயம் எனப்படும்.

சகோதரர்களை ! இதைப்பற்றி விரிவாய் வரைய இவ்வேர் சந் தர்ப்பம் கேரிடும் அப்பொழுது என்னுலன்றவை யெல்லாம் செய யக் கார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். வி. மு. பொண்ணையா, மதுரை.

மருந்துவாழ்மலை மகிமை

பூர்வீகராமாயண காவியத்தில் கூறிய அனுமாரால் கொண்டு வரப்பட்ட சஞ்சீவிமலை என்பதும் தென்னிந்தியா தெற்குமுனையின் கண்ணுக் கண்ணியாகுமரியாத்திரை பக்தர்கள் கண்டு தெரிசித்து யுமாநு அதன் சமீபத்தில் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தை சார்ந்ததில் விளங்கா நின்ற மருந்து வாழ்மலையில் பரமார்த்தலிங்க சன்னிதான மும் பாருலகில் மானிடர்பாவத்தை நிவர்த்திபண்ணுந் தவப்பயனாக ஆகாபத்தினின்றொழுதுவதுபோலுள்ள அயிர்த சீனையும் அகன்றிய முனிவர் தன்னையடுத்தவர்கள் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தை கொடுக்க அவதரித்தாபோலுள்ள யோகமண்டபமும் தெய்வேந்திரன் தவிரிக் தெரிசனம்போலும் ஐராவதமென்ற யானையை கட்டிய ஜீபமும் ஆங்காங்கு அமைந்திருக்கும் சீனகளும் கண்டவர் மனதை கவர்ச்செய்யும் தீர்த்த மூர்த்தி விசேஷமும் வையகத்தின் மானிடர் மாதாந்த சுக்கிரவாரத்திலும் வருஷவிஷுபுண்ணிய காலங்களிலும் வந்து சீனநீராடி மகிழ்வுடன் தெரிசனமுஞ்செய்து வியாதிகள் நீங்கி சுகவாழ்வு பெறமுலிகையும் மனவருமைபுடன் பரித்துண்டும் வந்த அடியார்களுக்கு அமுதளித்து நானுமுண்டு வருகிறார்கள் மலையின் சாமி பாறென்றதைக்கு கருங்குளம் வன்னியப் பெருமாளாசாரியை 1008 வேல் பூரி சந்தனகாவடி எடுத்து செலுத்த பரமார்த்தலிங்கர் கனவில் சொல்லியதாயும் அதை அவர் குடும்பத்தார் 3 தடவல்களாக எடுக்க உத்திரவு கேட்டு கொண்டபடி உத்திரவு கொடுத்ததாயும் அதன்பேரில் 1100 (ஹ) ஆபணி மாதாந்த சுக்கிர வாரத்தில் 11 வேல் பூரி முதல் காவடி பரமார்த்தலிங்கத்துக்கு அற்புதமாக செலுத்தினர் இரண்டாவது காவடி முத்திரை தரித்து கோம்பை மகான் தெரிசனஞ்செய்து 337 வேல்பூரி அற்பிசி மாதாந்த சுக்கிர வாரத்தில் சந்தனாபிஷேகம் கட்டிய காவடியுடன் மலையையடுத்த சமயம் வந்த ஜனங்கள் கூட்டமிருந்த வைபவமும் இவர்கள் மழையா லிடஞ்சல்படாமல் காவடி கண்டு ஆனந்திக்கும்படி அதற்கு வயர் லாங்கப்பால் சுத்தி பெருமழை பெய்யவும் தன்னிடங்கள் போய்ச் சேரமழை வெரிவானதும் பரமார்த்தலிங்க மூர்த்தியின் அற்புத செயலை யாரால் வர்ணிக்ககூடும் ஷே காவடியின் அருளுடன் மீதி யுள்ள வேல்பூரி மதுரையிலிருந்து திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணிய கடவுளுக்கு ஆசாரியால் தைமாதாந்த சுக்கிரவாரத்தில் காவடி செலுத்தவேனுமென்று வுத்திரவு செய்தபடி நடைபெறவேர வணை பார்த்து மகிழும்படி பரமார்த்தலிங்க மூர்த்தி ஜனங்கள் பேரில் மேலும் கிருபை புரிவாறாக ஷே மலையின் விசேஷங்களை ஜனங்கள் வந்து தெரிசித்து பலனடையும் வண்ணம் இதனை இரஞ்சிதன் வாயி லாய் வெளியிட்டேன். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

K. A. Subramanier, Terkku Karunkulam.

சுலோசனை.

(159-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

முன்னுவது அங்கம்

முதலாவது காட்சி

காலம்: முற்பகல்

இடம்: போர்க்களம்

பாத்திரங்கள்: லக்ஷ்மணன், விபீஷணன், மாருதி, ஜாம்பு
வான், அங்கதன் முதலாயினோர்.

ல:—மித்ர, விபீஷண! எங்கோ போயொளித்தனன்! பாவி! மகா
மாயாவி! வஞ்சகன்! எங்கு போந்தொளித்தனன்! சத்ருவைக்கண்ட
ன் னோ பாணப்பிரயோகம் பண்ணவேண்டும். நம்மால் விடுதல்
பட்ட ஐந்திராஸ்திரமும் இந்த அம்புப்பெட்டியில் வந்து நுழைந்து
விட்டதே.

வி:—வஞ்சனைபே குடிகொண்டவன், மறைந்தொளிப்பான்
என்று கூறினேனே!

மா:—ஆம். அவன் வஞ்சகத்தை அசோகவன மழிக்குங்கால்
கண்டிலோன் என்றாலும், அங்கதன் முதலாயினோராலும் எறியப்
பட்ட குன்றுகள், பெரிய பாறைகள் எல்லாம் தவிடுபொடியாகி
னனே!

வி:—லக்ஷ்மண! ஏதோ ஆரவாரம், பெருங்குமட்டல்! ஒகோ
அதோ பாருங்கள்! எங்கு புரளிப்பூட்டிய சதமிமான்று கண்கட்டு
புலப்படுகின்றதே!

மா:—ஏராளமான இராசகுதப்படைகளுடைய ஆரவாரந்தான்!

அ:—வாநரர்கள் இராசகுதசன்யம் சமீபத்தில் நெருங்குகின்
றது; ஊக்கத்துடன் நின்று போர்புரிய வேண்டும். அவர்களைச்சிதற
விடாமல் போய்ச் சூழ்ந்துகொள்ளுங்கள்.

வ:—ரதஞ்சமீபத்தில் வருகின்றது. நவீனகவசம் பூண்டு, வேறு
சாரதியால் நடத்தப்பட்டும் இதோ (சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டு) நமக்
கெதிரில் வரும் அந்தரதத்தில் கெம்பிரமான பார்வையுடன் வீற்றி
ருப்பவன் மேகாதன் (இந்த்ரஜித்) தானே!

வி:—ஆம், ஆம்! அந்த திருடனே தான்! இந்த்ரவேசகற்களின்
சமூகம்போல் பிரகாசிக்கின்றான் பாருங்கள். மாயையின் வலிமை
நம்மை ஏமாற்றித் திருடனைப்போல் மறைந்தனன், நகர் சென்று
இக்கோலங்கொண்டு மீண்டும் நம்மை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யு
மாறு வந்திருக்கின்றனன்! லக்ஷ்மண! எச்சரிக்கையுடன்ருந்து
சமயமறிந்து கொல்லவேண்டும் துஷ்டனை.

ல:—பிசுந்த பயங்கரமாய்க் காணப்படுகின்றனே! வீரா வேசமோ! இதோ பாருங்கள், (வில்லைக்காட்டிக்கொண்டு) இந்த வில்லில் அத்திசுத்தன்யமான பாணங்களைத் தொடுத்து விடுகின்றேன்.

(அம்புகளை எய்கிறார்)

வி:—சுண்ணாத்துக்கு சுண்ணாம்பு நுபம்மாறி காணப்படுவான்; எச்சரிக்கையுடன் காரியத்தை முடிக்கவேண்டும். (சைன்யங்களை ரோக்கி) வாநரர்களா! ஜாக்கிரதை ஜாக்கிரதை!

மே:—(ராமாதுஜனை ரோக்கி) அட லக்ஷ்மண! உன்னாலானதைப் பார். நீ விடுத்த அம்புகளைத் துண்டித்துவிட்டேன். இந்த கொடிய வாகரர்கள் போடும் மலைகளும், கட்டிகளும், மரங்களும் என்னை என்னசெய்யுமடா? (புருஷம் நெறிக்க, உதடுதுடிக்க) அவைகள் எல்லாவற்றையும் தவிடுபொடியாக்கியன்றோ மற்றுரிடத்தில் மண்ணுக்கு விசையிட்டுவிட்டிருக்கின்றேன். நீயோ கேவலமான நரன் நிற்பதடனோ வாகரர்கள். என்னுடைய வீரஜீரபராக்கிரமங்களைக் கொஞ்சமும் எண்ணிக்கூட பாராமல் சமருக்கே வந்தீரோ! சபாஷ்!

ல:—(எதிரியின் கைலாகவத்தைக் கண்டாச்சரியமுற்று) அடா துஷ்டா! எங்கொளிந்துகொண்டீர்! புறங்காட்டியோடுதல் தர்மயுத்தமோ! சின்மையைகள் இனி வெல்லாது, வெல்லாது. (படபடத்து) அடா துஷ்ட ராசுத்தப்பதரே! சரோமுலகங்களில், இந்த அண்டபகிரண்டங்களில் நீயோய் எங்கு மறைந்தாலும்கூட, நின் உயிர் வாங்கும்படியான திவ்யாஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்து, நின்னை ரொடிக் குள்ளாக கொல்லுகிறேன், பார்!

மே:—அற்ப மானிடப்பதரே! (பரிசாசமாய் எசுக்காட்டிக் கொண்டபடி) உனக்குப் பயந்துபோய் ஒளிந்துகொண்டேனோ! சபாஷ்! புறங்காட்டி நகர்போயினேனென் றெண்ணினை போலும்; சபாஷ்! நீ, எமாந்து என்னைக்காணாமல் வருந்தினதெல்லாம் நானறிவேன், அறிவேன்! (மீசையை முறுக்கிக்கொண்டு) இதோ, பாரடா! ஆயிரங்களைக் சரமாரியாய் விடுகின்றேன்.

ல:—(வாகரர்களில் சிலர் அவன்விடுக்கும் பாணங்கள்வந்து வீழ் வதினும் துன்பஞ்சுசிக்கமாட்டாமல் வருந்துகிறவர்களைக் தேற்றியும்) நின்னாயிரங்களைகள் என்னசெய்யுமென்று நினைக்கின்றீர்; இதோ அவைகளைத் துண்டித்தேன். இந்த ஐந்து அஸ்திரங்கட்கும் எதிரஸ்திரப் பிரயோகஞ் செய்யடா பார்க்கின்றேன்.

மே:—நினைக்கைகள் போயின; இந்த நூறு கணைகட்கென்ன சொல்லுகின்றீர்!

ல:—துஷ்டா! நீ விடுத்த நூறுகணைகள் போயின. இதோபார், நின் சிரத்தை துணிக்கின்றேன். (அவன் சிரத்தைக்குறிபார்த்து ஒரு சரமெய்கின்றார்.)

மே:—(லாகவமாய் தன் சிரவலில் அந்த சரம் விழவொட்டாமற்
றடுத்து கச்சமணன் சிரஸை நோக்கி) பார், துஷ்டா! நின் சிரஸை
வெட்டி வீழ்த்தும் இந்த மூன்றுபாணங்கள்

ல:—(அவைகளைத் தன்பேல் விழவொட்டாமற்றடுத்து கண்டித்
தெறிந்து, பற்பல திவ்யகணைகளை தொடுத்து) அடா வீண்பெருமை
எதற்கு, உன்னை யொன்றுந்தோன்றாமல் மதிப.பா.கத்தின்டாடவடிக்
கின்றேன். (விடுகின்றார்; அவன் திக்குமுக்கலாடித் தவிக்கின்றான்;
மனங்கலங்குகின்றான்.)

மே: இதை இந்த சக்தியை பிரயோகிக்கிறேன் பார். இந்த
நாதிப்பயலைக்கொல்ல (என்று விபிஷணன்மேல் சக்தியை பிரயோ
கித்தல்)

(ஆகாயவீதியில் * பிருந்தமாய்த்தேவர்கள், ரிஷிகள், கந்தர்வர்
கள் அபஸ்ரஸுக்கள், எனையோர் நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறா
கள். ** திரஸ்கரணி மந்தரபலத்தினால் அன்னவர்களை வேற்றுவர்
காண முடியாது.)

தாளம் : ஆதி.

(சக்கப்பப்பம் கமரி—நிரிமா கமகரிஸா
பஸ்ஸ காமகரிஸரி—ஸரிகம பாதரிஸா
பஸ்ஸ ஸஸ சரிதபகா—மத்த த்தரிதபமபா
பரி நீப நீபரி--பச்ச--பரீரீ
நீரி கரி கரி நிபரீ ரீரி--ரிநி ரிநி பகபா
தபஸாஸா--ரிஸரிகஸா--சரிதப-நிதபம் கரிநி
என்ற நோட்டின் வர்ணமெட்டில் தர்க்கம்)

ல: பாவி நின்னை விடவோ

மே: வாமேனோ போடாபோ

ல: உன்றன்மீது இக்கணை

மே: வந்திடில் துணித்தெறிவேன்

ல: இன்றன்னைக் கொல்வேனான்

மே: நன்று நாதன் மிகதுணிவே

ல: திருடா நீ செல்வாயோ

* பிருந்தம்—கும்பல்

** திரஸ்கரணி—பிறர் தன்னைக்காணாதபடி மறைத்துக்கொள்ளும்
மந்தரம்

மே: இருடா நீ வெல்வாயோ

ல: அரக்கா நீயென் செய்வாய்

மே: பறக்க நினை யடிப்பேன்

ல: வதைப்பேனே இக்கணமே

மே: பதைக்காதே வாயென் கணைதொடு.

ல: (பிபிஷணருக்கு முன்னின்று கார்த்து) அடா வெட்கமில்லாதவனே! நின் சக்தி என்ன செய்யுமென்று நினைத்தனை; அதையும் நிர்வீர்யமாய்ப் பண்ணியாய்விட்டது. தருமந்தான் வெல்லுமடா; அதரும் ஒருக்காலும் வெல்லாது! சத்தியம் தலைகாக்கும். அசத்தியம் தலையைப்போக்கும். அசத்தியவாதிகளே குடிகொண்டிருக்கும் இந்த இலங்கையையே ஒரே கணையினால் தூக்கி கடலில் வீழ்த்திவிடுவேனே! என்னென்றெண்ணி விட்டனை!

மே: [நின்று நிர்வகிக்க முடியாதவனாய்] ஆஹா, ஹா! வீண் பெருமை வேண்டாம். இதோ கௌபேராஸ்திரத்தை விடுகின்றேன் இதனின்றி தப்பித்துக்கொள்ளடா பார்ப்போம்!

ல: இதோ பார்! துஷ்டா! ஐந்திராஸ்திரம் நின் கௌபேரத்தைப் போக்கியதே]

மே: [மனந்தளர்ந்தவனாய்] இதோபார், ஆக்னேயம்.

ல: இதோ வாருணஸ்திரம் அதை யறித்து விட்டதே!

மே: [தனக்குள்] இனி என்னுல் போர்புரிய முடியாது; தப்பிப் பிழைப்போமென்றாலும் வழியில்லை முன்போல் மாபையை பிரயோகிப்பதிலும் பயன் சிறிதுங் காணப்படவில்லை. நான் கற்ற வித்தைமையெல்லாம் காட்டியாய்விட்டது. புறங்காட்டியோடுதல் பழிப்புக்கிடமாகும்; சுத்தவீரனாகிய எனக்கு அது தகுதியின்றி; நரகதன் பந்தான் மிச்சமாகும் யுத்த முனையில் முன்னின்று உயிரிழந்தால் வீரசுவர்கமும், பராக்கிரமசாலி என்றபெயரும் கீர்த்தியும் இவ்வுலக முள்ள நாளும் நிலையாய் நிற்கும் கண்மணி சுலோசனை வருந்துவானே! என் செய்வேன்! ஏதோ இன்னும் கூடியமட்டில் பார்க்கிறேன். [பிரகாசமாய்] லக்ஷ்மண! நீ வீண்கர்வங் கொள்ளவேண்டாம். இதோ பார் 'ஆஸூர'மென்றகணையைத் தொடுத்தெய்கிறேன்.

துறையூர் மா. சுப்பராமய்யர்.

முத்தமிழ் கேட்குத்திரம் பொது செய்திகள்.

1 ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் அஷ்டமி உற்சவம் வெகு விமரிசையாக யிருந்தது.

2 மதுரை விக்டோரியா எட்வர்ட் ஹால் லைப்ரரி ரெரியில் திரளான ஜனங்கள் தினந்தினம்வந்து வாசிக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்ப்பத்

திரிகை சுதேசமித்திரனைத்தகர வேறொரு தமிழ்ப் பத்திரிகை கிடையாது. ஆங்கிலேய பத்திரிகைகள் பத்துக்குமேல் வருகிறது. தமிழ்நாடு கண்ணிசைக்கு காரணம் இதுவே.

3 வருணபகவானுக்கு இன்னும் மனமிரங்கவில்லை, பனி வெகுமும்முரமா யடிக்கிறது.

4 மணிநகர வீதிக்கு சென்ற மாதொருத்தி மோட்டார் ஏறி மடிந்தனள். இதேமாதிரி கேஸுகள் தினம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

5 ஸ்ரீ மீனாட்சிகாலயத்தில் ஆரியர்கள் செய்யும் அக்கிரமம் எழுதிமுடியா. மேற்சட்டையுடனும் [வாக்கிங்ஸ்டிக்] ஊன்றுகோல் சகிதமும் மூலஸ்தானத்தில்சென்று கடவுளை தோத்திரம் செய்கிறார்கள். காலுக்கு செருப்பும் தலைக்கு தலைப்பாகைமட்டும் போட்டுக் கொண்டு போகவில்லை. கூடியசெக்கிரம் போட்டுக்கொண்டு. போனாலும் போவார்கள். வைதீகமே நீ மறைந்துவிட்டாயோ அம்பினிகயே நீ இன்னும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாயோ ரிலீவ் எவ்விப்பாரர்கள்.

6 சிசுக்கள் வியாதிகளினால் மடிகிறார்கள்.

7 மதுரையில் [டெலிபோன்] வசதிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

8 மதுரை தேசிய மகாசபை தீவிரமாக பிரசாரம் செய்கிறார்கள். சுதர் அபிவிருத்தி வெகு மும்முரம் பெல்காம் மகாநாட்டின் முடிவை ஜனங்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

நீதிவிஜயம்

[1885-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

II ஆறுவது சினம்.—ஆறுவது [உனக்குள்ளே] தணிய வேண்டியது, சினம்-கோபம். தணிக்கத் தகுந்தவைகளுள் முக்யமானது கோபமேயாகும். அது தணிய மற்ற குற்றங்களும் தானே விலகிவிடும். கோபம்-பாபம் சண்டாளம்! கோபத்தினால் வருங்கேடுகள் பலவுள். அவற்றில் சிலவற்றை ஈண்டெடுத்து கூறுவோம்:--

“கோபமே பாபங்களுக் கெல்லாம் தாய்தந்தை

கோபமே குடிகெடுக்கும்

கோபமே பொன்றையும் கூடிவர வொட்டாது

கோபமே தூர்கொடுக்கும்

கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு

கோபமே புறவறக்கும்

கோபமே பழிசெங் கோபமே பகையாளி

கோபமே சுருணைபோக்கும்

கோபமே யீனமாந் சோபமே யெவரையுந்
கூடாம லொருவனுக்கும்
கோபமே மறவீழுன் கொண்டுபோய் தியநர்
கக்குழியினிற் நள்ளுமால்”

என்ற செய்யுளை சற்றுக்கவனித்தால் கோபமே சகலத்திற்கும்காரணமாகின்றது நன்கு விளங்கும். கோபத்தினால் மனங்கலங்கி பாபபுண்ணிய பகுத்தறிவே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. பிறகு மனஸ்தாபப்படுகிறது. ஆனால் யாருக்கும் கோபம் எழுவது சகஜம்தான். ஆனாலும் மனதைத் தன்வசப்படுத்தி கோபத்திற்கு ஆளாகாமல் ஜாக்ரதையாக முயல்வேண்டும்.

ஒருவன் எவ்வளவு சாஸ்திரம் முதலானவைகள் பயின்றிருந்தாலும், கோபம் உடையவனாயின் அக்கோபியை யாரும் மதியார்கள். இத்தியகுணத்தை முழுவதும் ஏககாலத்தில் அடக்குவது அசாத்தியமாயினும் தன் புத்தியினால் கொஞ்சம்கொஞ்சமாய் அடக்கி வந்தால் முற்றிலும் தானே அடங்கிவிடும். அவ்வாறு அடக்காது வளரவிடுவோமானால் அதனால் பெருங்கேடுகள் ஏற்படும். யார் எவ்விதமான தீங்குசெய்யினும் அவைகளை முன்கோபமே இல்லாபல் பொறுக்கவேண்டும்.

“முன்கோபக்காரரோ டிணங்க வேண்டாம்” என்றும் நம்மமையார் கூறியுள்ளார். கோபம் என்பது எப்படிப்பட்டவர்க்கும் - காமக்ரோதாதிகளை விட்ட துரவிகளுக்கும் - ஒவ்வொரு காலத்தில் கோபம் உண்டாவது சகஜம். ஆனாலும் அவைகளைக் கருதாதுவிட முயல்வேண்டும்.

“கோபத்தால் கௌசிகன் தவத்தைக் கொட்டினான்
கோபத்தால் நகுஷனுங் கோலமாறினான்
கோபத்தா லீர்திரன் குலிசம் போக்கினான்
கோபத்தா லீறத்தவர் கோடி கோடியே”

“கோபமே பிறவியைக் கொடுக்கும் கொள்கையாம்
கோபமே யறிவினைக்கு றைக்கும் சூட்டநோய்
கோபமே தாயையும் கொல்லும் திண்படை
கோபமே தவத்தினைக் குலைக்கும் பேயரோ”

நண்பர்கள் ! இவ்விரண்டு செய்யுட்களையும் உன்னிப்பாருங்கள். ஆறா !! எப்பேர்ப்பட்ட மேலோர்களாலும் விடமுடியாத கோபத்தை எவ்வாறு அறவே விடுவது என்று சொல்லுவிடுவோ ! அப்படி ஒருகாலும் எண்ணுதீர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மனஸ்தான் காரணம். மனமே உலகில் நடக்கும். எல்லா நன்மை தீமைகளுக்கும் காரணமாக இருக்கின்றது. ‘மனதைப்படக்கினால் யாவும் உடங்கும்’ தன்னைக்காக்க விரும்புகின்றவன் கோபத்தைக் காக்க வேண்டும் !

[தொடரும்]

தற்கால மாந்தர்கள்

தற்கால பெண்டுகள் தலையை வாரிக்கொள்ளுகிற விதமும் தலை மயிரை முடிபோட்டுக்கொள்ளுகிறவிதமும் சடைபோட்டுக் கொள்ளுகிறவிதமும் கணக்கில் அடங்காதவையாயிருக்கின்றது. மேல் நாட்டிலுள்ள ஸ்திரீகளுக்கு தலைமயிரை கட்டிக்கொள்ள நாடா அல்லது நூலைத்தவிர வேறுவாழைநார் அங்கே கிடைக்காது. ஆதலால்தான் அதனை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நம் பெண்மணிகளும் மேல் நாட்டு ஸ்திரீகளைப்போல் ஏன், நூல் அல்லது நாடா சடையில் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்? நம் நாட்டு வழக்கத்தை அனுசரிக்கக் கூடாதா? 1 ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் வீதம் விற்கும் தைலங்களை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். தைல வியாபாரிகள் தைலபுட்டிகளில் இருக்கும் பொம்மைகளில் தலை சிறியதாயும் தலைமயிர் வேண்டிய மட்டும் பெரியதாயும் சித்திரத்தில் வரைந்து விடுகிறார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நமது பெண்டுகள் நமக்கும் இதேமாதிரி மயிர் வளரும் என்று வாங்கி ஏமாந்து போகிறார்கள். சித்திரத்தில் வரையும் மயிர் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நீளமாக வரையலாமல்லவா? சாதாரணமாக தைலங்களுக்கு செலவழிக்கும் ரூபாய்களுக்கு மாதம் ஒரு முறை நல்ல எண்ணெய்நான் செய்தால் ஒரு ரூபாய்க்கு மேலாகாது, இப்படிச் செய்வதால் நம்முடைய பணம் அயல் நாமும் செல்லாது நாமும் வைத்தியரைத் தேடவேண்டியதில்லை, தவிர தற்காலத்தில் பெண்மணிகள் ஆடைகளில் செலவழிக்கச் செய்யும் செலவோ ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. கேவலம் தாசிக்கு சமமாக உடை உடுத்திக்கொள்வதும் ரவிக்கையோ முழங்கைக்கு கீழே போட்டுக் கொள்வதும் அதுவும் மானத்தைக் காப்பதற்காக ஒன்றில்லாமல் பலவித கலர்களில் பலவிதமாக தைத்து போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள் சில மாதர்கள் ஊருக்கும் கோவிலுக்குப் போகும்பொழுதுதான் ஜாஸ்தி ஆடையாபரண அலங்கிருதமாய் விளங்குவது வழக்கமாயிருக்கிறது.

இதனால் கணவன்மார்களுக்கு அதிர்ந்தியும் அல்பசந்தேகமும் உண்டாகவேறுவாகிறது. இவர்களது நடை உடைபாவனையானது தாசிதானே அல்லது குடும்ப ஸ்திரீயோ என்று சந்தேகம். கொள்ள வேண்டியதாகிறது. ஸ்திரீகள் புருஷரைக்கண்டவுடன் மேல் புடவைகளை முடிக்கொள்வதால் அடிக்கடி புருஷர்கள் ஸ்திரீயைரோக்க நேரிடுகிறது. ஸ்திரீகள் உடைகளை ஸரியாககவனித்து முடிக்கொண்டிருந்தால் புருஷர்களுக்கும் அதிக கவனிப்பில்லாமல் பேரய்விடம் ஸ்திரீகள் வெளியில் போகும்போது [தற்புள்ள மங்கைபைப்போல்] சாதாரண ஸ்திரீயைப்போல் அலங்காரம்செய்துகொண்டும் பூமி அதிரும்படி நடக்காமல் பார்ப்பவர்கள் இழிவாக நினைக்க இடமில்லாமல் சாந்தமாக நடந்து போகவேண்டியது [இன்னும்வரும்]

R. சுப்பாச்சார், கட்டப்பள்ளி P. O. திருச்சி ஜில்லா

சப்தரிஷி வெண்பா

- 1 காந்தி விரதங் கனபசியை யுண்டாக்கச்
சாந்தியடையாத் தடையாகி---வாந்தியுறும்
அன்னமென ஹிட்டெனையு மன்பாலடைவோரைப்
பின்ன மிலாப் பேரெனவே பேச
- 2 பேசுவதா வென்னபலன் பேரருளால் வையகத்தே
பேசுவது மின்றி யெளியோரை---ஏகவென
நானின்று போற்றிடவே நற்பொருளை காட்டிடுங்கால்
தானின்று காக்குமென் றுணு
- 3 தாணுவென நினைத் தமியேன் றொழுதிடவே
காணும் பொருளெனையுங் காட்டிடுவாய்---வேணு வினை
ஆவினம் உய்ந்திடவே அன்பாலே யூதுகின்ற
தோவிர்த மாலே குறி.
- 4 குறிப்பெழுத நேரக்குண மிலையைக் கொண்டே
அறிவுருவைக் காட்டி யடையும்--நெறிபைச்
சரிவரச் செய்வாய் தரணி சுகிக்க
அரியரப் பேர்கொ ளழகா
- 5 அழகா யெழுத வறியா வறியேன்
பழகா விதத்தைப் பழகக்--குழகாகா
வென்றுணே யேதுதிக்க வென்னுான்ச் சாமிநின்
மன்றுள வாய்மை வழங்கு.
- 6 வழக்கெனவே வேண்ட வருத்த மறவே
பழமுதவ நேர்ந்த பரம--பழனியுறை
ஆண்டவனே என்றும் அரிமருகா வென்றுந்
பூண்டவன்பாற் போற்றினேன் போந்து
- 7 போந்த விர்தநாளைப் பொருத்தமுடனே கழிக்க
நேர்ந்த விர்தக்காலத்தை நேமித்த--காந்தியெனும்
நல்லறிஞர் அம்மையுடன் நற்குழவி யாகவெனத்
தொல்லீ விரைதிர்க்கத் தொடர்ந்து.

காலஞ்சென்ற A. சிவசூரியம் பிள்ளை,

தமிழ் பண்டிதர், ஆனைமலை.

நூதன புத்தக விலம்பரம்.

சூழித் ஆளவந்தார் சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவேங்கடநாதர் திரு உலா

0 4 0

சூழி ஆண்டான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருப்பாவை அந்தார்த்த பாஷ்யம்

0 3 0

விலாசம்:

மானேஜர், "இராஞ்சித் போதினி" ஆபீஸ்,

12, அருணாசல முதலி தெரு, செனகார்பேட்டை, சென்னை.

இரஞ்சித போதினியின் இரக்தாகுழி வருஷத்திய
திருக்கணித சர்வ முகூர்த்தப் பஞ்சாங்கம்
 கலியுகாதி 5026—சாவிவாகனம் 1847—பசுலி 1333—விஜயி 1342
 கொல்லமாண்டு 1099-1100—இங்கிலீஷ் 1925(ஸ்)

நாள்	ஜனவரி	பிப்ரவரி	வாரம்	திதி	நகூர்த்திரம்	அமிர்தாதி யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	13	செ	திரி	20.35	மக 56.13	சித் 60	மகாரவி நா 17.48 உத்தராய ண புண்மகாலம் பொங்கல் பண்டிகை, கரிநாள்
2	14	புத	சது	24.13	பூர 60	அமி 60	மாட்டுப்பொங்கல் கரிநாள்
3	15	வி	பஞ்	26.43	உத் 3.23	சி 0.28	மா கரிநாள்
4	16	வெ	சஷ்	27.38	அஸ் 4.45	சி 3.23	அ சேமந்தம் உபநயனம்.
5	17	சனி	சப்	26.53	சித் 4.30	மா 60	திவ்ரோஷ்டகா.
6	18	ஞாயி	அஷ்ட	24.33	சுவா 2.40	சித் 60	திவ்ரோஷ்டகா
7	19	திங்	நவ	20.25	விசா 59.15	அ 2.40	மா அனுமாதம்
8	20	செ	தச	14.45	அது 54.28	சித் 54.28	ஸ்மார்த்த வகாதசி
9	21	புத	ஏ	7.50	கே 48.30	சி 48.30	சுதிலா ஏதாதசி
10	22	வி	து	59.55			
11	23	வெ	திர	51.30	மூல 41.58	சித் 60	பிரதோஷம், சேமந்தம்
12	24	சனி	சது	42.40	பூரா 34.58	பி 34.58	போதாயன அமாவாசை
13	25	ஞாயி	அ	33.58	உத் 28.5	சித் 60	தை அமாவாசை
14	26	திங்	பிர	25.48	திரு 21.43	அ 21.43	மா சந்திர தரிசினம்
15	27	செ	துதி	18.38	அவி 16.13	சித் 60	வித்திபாரம்பம்
16	28	புத	திரி	12.53	சத் 12.3	மா 60	மகாசதுர்த்தி வீரதம்
17	29	வி	சது	8.43	பூர 9.30	அ 9.30	சி சுப முகூர்த்தங்கள் செய்யலா
18	30	வெ	பஞ்	6.18	உத் 8.48	சித் 60	கரிநாள், சஷ்டி உபவாசம்
19	31	சனி	சஷ்	5.45	ரே 10.3	அ 60	விவாகம், கோடியுடுக்க
20	1	ஞாயி	சப்	7.35	அசு 13.3	சித் 60	ரதசப்தமி, மகா சப்தமி
21	2	திங்	அ	10.53	பா 18.0	சித் 60	மூலிகை உபயோகிக்க
22	3	செ	திங்	நவ	15.53	பா* 24.18	அ கிருத்திகை
23	4	புத	தச	31.58	ரோ 31.28	சித் 60	யாத்திரை விலக்க
24	5	வி	ஏ	28.25	மிரு 38.43	அ 31.18	சி சர்வ மத்வ ஏதாதசி
25	6	வெ	து	35	திரு 46.55	ம 46.55	அ வராஹ துவாதசி
26	7	சனி	திர	41.20	புன 54.8	ம 46.55	அ பிரதோஷம், வராஹகல்பாதி
27	8	ஞாயி	சது	46.58	பூசு 60	சித் 60	தைப்பூசம்
28	9	திங்	ஓ	51.43	பூசு 0.43	சித் 60	பௌர்ணமி
29	10	செ	பிர	51.20	ஆயி 6.30	சி 6.30	மா கபருளம்
30	11	புத	துதி	57.58	ஆயி 11.10	சித் 60	யாத்திரை விலக்க
			திரி	59.15	பூர 14.48	அ 60	சித்திரம் எழுத

ரஞ்சித போதினி ஆபீஸ்,

12, அருணாசல முதலி தெரு, சவுகார்பேட்டை, சென்னை

புத்தக விளம்பரம்.

மதிவதனம்.

உயர்தர தமிழ் நவீனம்.

இதுவரையில் எழுதப்பெற்ற பல தமிழ் நாவல்களில் இது முக்கியமானது. படிக்கப் படிக்க இன்பத்தையே அளிக்குமே யல்லாமல், குறைவுபடாது பல நண்பர்கள் வாங்கி வாசித்து இந்நாவலின் மகிமைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணு 12

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் அணு 8

இராஜா கோபிசந்த்.

நல்ல எளிய தமிழ் நடையில் வெகு சிறுங்கரமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கோபிசந்த் அரசன் மறநீதி தவறாமல் அரசு செலுத்துவதும் ஜாலந்தர் ரிஷி பிரபந்தமாகி நந்தவனத்தில் யோகநிஷ்டையிலிருப்பதும், கோபிசந்த் அரசன் ஷே மகானுக்குப் பலவிதமான இக்கட்டுகள் செய்து பழிபாவம் தந்தலைமேல் வருதலும் பிறகு ஷே ரிஷிநினால் ஞானோபதேசம் பெற்று பலதேச சஞ்சாரம்செய்து தமக்கையார் வீற்றிருக்கும் தேசம் வருவதும் பூஹமதியர்களின் பக்கிர் பண்டிகைக்கு ஆடு, கோழி பலியாவதைக்கண்டு காஜிக்கு நியாய முரைப்பதும் பிறகு தமக்கையார் கோபிசந்த் அரசனுக்கு விஷம் வைப்பதும், அரசன் ஓர் பாடலினால் அந்நகர முழுமையும் தீப்பட்டுப் பெரிவதும் பிறகு மைத்தனனால் கோபம் தணிந்து, மறதேசம் சென்று ஓர் தனவந்தனால் குற்றவாளியாக்கப்பட்டு நீதி செலுத்திய அரசனும் தனவந்தனும் இறக்க ரிஷிகள் யாவரும் பிரபந்தமாகி அரசனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து ராஜ்யபரம் செய்யும்படி ஆக்குமித்தல்.

இதன் விலை அணு 8

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் அணு 6

அகிரிஷ்ட சிந்தாமணி

உங்களின் ஜாதக பலாபலன்களையும் நீர் நினைத்த ஆளுடத்தின் கேள்விகளையும் வெகு சீக்கிரத்தில் இப்புஸ்தகத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணு 6

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் அணு 4

விநாயகர் கொத்து

வினாயகரின் அவதாரப் பெருமையும் இன்னும் சகல தெய்வங்களின் பிரபாவங்களையும் ஒருங்கே வரையப்பட்டு நல்ல கலிகோபயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூபா 1

இராமர் அஸ்வமேத யாகம். (பெரிய எழுத்து)

ஸ்ரீராமசந்திரப் பிரபு பட்டாபிஷேகம் முடிந்து வண்ணனல் ஜானகியை வனமனுப்பி பிறகு ஸ்ரீராமசந்திரன் அஸ்வமேதயாகம் செய்த ஜானகியை அடையும் வரையில் வெகு விரிவாகவும் பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 2-8-0

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 2

பாக்கெட் சைசு பகவத்கீதை வசனம்.

கிருஷ்ண பரமாத்மா அருச்சுனனுக்கு விரிவாக உரைக்கப்பட்ட கீதை. இது வாசிக்க வாசிக்க வெகு ருசிகரமாகவும் சன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகவேண்டிய கிரமங்கள் யாவும் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை அரை 12

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் அரை 8

தாபுமர்னவர் மூலம்

திருச்சிஞ்ஞப்பள்ளியில் பரமதருணமிதியாகி அவதரித்த தாயுமான சுவாமிகள் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் இதில் அச்சிட்டு அழகிய கலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ. 1-8-0

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 1-2-0

பெரிய புராண வசனம்

(படங்களுடன்)

63 நாயன்மார்கள் அவதரித்து முக்திபடைந்த ஸ்தலங்களும், அவரவர்களின் பஹிமையும் வசன ரூபமாக எழுதப்பட்டு உயர்ந்த கடிதத்தில் அச்சிட்டு நல்ல அழகான கலிகோபைண்டு செய்திருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 1-8-0.

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 1-2-0

ரஞ்சித போதினி ஆபீசு, செளகார்பேட்டை, சென்னை.

18 சித்தர் ஞானக் கோர்வை

: இதில் 18 சித்தர்களின் ஞானங்க ளெல்லாம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வைத்தியர்களுக்கும் மஹான்களுக்கும் பயன்படக்கூடியது. இதன் விலை ரூபா 1-8-0

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 1-2-0

நந்தன் கீர்த்தனை (படத்துடன்)

இது ஐதீகப் படங்களுடன் நூதன வர்னமெட்டில் பிழையறப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இதன் விலை அணு 10

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் அணு 8

18 சித்தர் வைத்திய சில்லரைக் கோவை

அநேக விதமான வைத்திய விஷயங்கள், நாடி முறைகள் முதலிய யாவும் விளக்கமாகவும் இன்னின்ன விபாதிக்கு இன்ன ஔஷதம் உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும் விவரமாக வரையப்பட்டு நல்ல கடித்தத்தில் அச்சிட்டு அழகான கலிகோ பைண்டு செய்திருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூபா 1-8-0

மலுதான் சாஹிபு பாடல்

குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தையும் இதில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

: புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 1-8-0

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 1-2-0

வைத்திய சார சங்கிரகம்

இந்த வைத்திய சாஸ்திரம் அநேகவிமான மூலிகைகளுடன் ஒவ்வொரு விபாதிக்கும் இன்ன ஔஷதம் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று விரிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இப்புஸ்தகம் நூந்தால் தாங்களோ குடும்ப வைத்தியம் செய்துக்கொள்ளலாம். இதன் விலை ரூ. 2-4-0

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 1-12-0

விக்கிரமதித்தன் கதை

(பெரிய எழுத்து புஸ்தகம் படங்களுடன்)

32 பதுமைகள் றோஜராஜனுக்குச் சொன்ன கதைகள் யாவும் இகே மாதிரி (விக்கிரமதித்தன் கதை) பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப் பட்டது. புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் விலை ரூ. 1-8-0

திருவிளையாடல் வசனம்

சிவபெருமான் தாம் புரிந்த 64 திருவிளையாடல்க ளனைத்தையும் படத்தாடன் வெகு விரிவாக வசன ரூபமாக வரையப்பட்டு ராயல் ஸைவில அழகான கலிகோ பைண்டு செய்திருக்கிறது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் விலை ரூ. 1-8-0

போகர் 7000

இதில் போகரிஷிபாடிய 7000 பாடல்களையும் ஒருங்கே சேர்த்து சுத்தமாக அச்சிட்டு உயர்ந்த கலிங்கா பைண்டு செய்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வேதாந்திகளிடத்திலும், வைத்தியர்களிடத்திலும் இப் புஸ்தகம் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. இதன் விலை ரூ. 4

ரஞ்சிதபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் விலை ரூ. 3

சில்லரைக் கட்டடம் 200

இச் சில்லரைக் கட்டடம் பலதினசுகளான 200 புஸ்தகங்கள் சேர்த்து ஒரே பைண்டாக செய்திருக்கிறது. விரியாக ஸ்தோத்திரம் முதல் சகல தேவர்களின் ஸ்தோத்திரங்களும் அடங்கியிருக்கிறது. ஜீவரத்தினம்போல் ஒவ்வொருவரும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது

இதன் விலை ரூ. 2

ரஞ்சித போதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் விலை ரூ. 1-8-0

“சத்தியகாமன் அல்லது புத்திரனிவனே”

இந்த நாவலைக் கையில் எடுத்தால் முடியுமன் மனமானது வேறே சிந்தனையிற் செல்லாது என்றால் நாவலின் மகிமையைப்பற்றி நாம் எடுத்துக்கூறவேண்டியதில்லை. சொற்பகாபிகளை கையிருப்பு.

இதன் விலை ரூ. 12

ரஞ்சிதபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 10

ரஞ்சித போதினி ஆபீஸ் செளகார்பேட்டை, சென்னை

அருமையான நூல் இது போல் இதுவரை வெளிவரவில்லை.

எல்லாம் நூதனம். எல்லாம் இன்பம்.

படிக்கப் படிக்க இனிக்கும். நினைக்க நினைக்க மணக்கும்.

மணவாழ்க்கையின் மர்மம்.

இதில் ஈசர் சிருஷ்டியின் அமைப்பான தேகத்தின் தத்துவ நிலையையும் தெய்வீக சம்மந்தமான மணவாழ்க்கையின் இலக்கணங்களையும் அதைபுறச்சரிக்கும் முறையையும் மிகு தெளிவாய் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது பிரதி குடும்பத்திலும் இருக்கவேண்டியதான நூல்.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணை-8

ரஞ்சிதபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் விலை அணை 6

கர்ப்ப சாஸ்திரம்

இதுவரையில் வெளிவராத புஸ்தகம் இது ஒன்றுதான். இப் புஸ்தகம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. குழந்தை கரு தரிப்பது முதல் தாய் வழிற்றிலிந்து வெளிவரும் வரையில் வெகு தெளிவாகவும் ஆங்காங்கு ஐதீகப் படங்களுடன் வெகு விமரிசையாக காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அழகான முழு கலிகோ பைண்டு செய்திருக்கிறது.

இதன் விலை ரூ. 1-12-0

ரஞ்சிதபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் விலை ரூ. 1-4-0

வனஜலோசனி அல்லது வனிதையின் உபாயம்

இந்த நாவலை ஒவ்வொரு ஸ்திரீ புருஷர்கள் அவசியம் வாங்கி வாசிக்கவேண்டியது. இதில் ஸ்திரீகள் இல்லறத்தில் நடக்கவேண்டிய விதத்தை விளக்கமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணை 6. ரஞ்சிதபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு அணை 4

முக்கிய கவனிப்பு

கீழ்க்கண்ட புத்தகங்கள் ரஞ்சித போதியின் சந்தாதாரர் களுக்கு மாத்திரம் விலையில் ரூபாய் 1-க்கு அனா 4 கமிஷன் கொடுக்கப்படும். சந்தாதாரர்கள் புத்தகத்திற் செழுதும்போது சந்தா நம் பரைக்குறித்து எழுதவேண்டும். சந்தா நெம்பர் குறிக்காவிட்டால் கமிஷன் கொடுக்கப்படமாட்டாது.

டிர்ராமா புத்தகங்கள்

அல்லி அர்ச்சுனா 1-வது	விலை அனா	பண்டரிநாதன் பஜனை	விலை அனா
பாகம்	4	கீர்த்தனை	4
ஷெ 2-வது பாகம்	4	இராஜா கோபிசந்த டிரர்மா	8
நல்லதங்காள் 1-வது பாகம்	4	ஞானசௌந்தரி	4
ஷெ 2-வது பாகம்	4	சதாரம்—திருடன் பாட்டு	4
கோவிலன் 1-வது பாகம்	4	சாவித்திரி சத்தியவான்	4
ஷெ 2-வது பாகம்	4	திருப்புதும் 160-பாட்டு	4
அதிர்ஷ்ட சிந்தாமணி	6	பலையாள மாந்திரீகம்	6

புது வினோதம்

எலக்டிரிக் சைகில் லாம்பு

சைகிலுக்கு உபயோகமாகக்கூடியது.

கம்பிளீட். பல்பு பாட்டரியுடன் விலை ரூ 5

எலக்டிரிக் ஹாண்டு லாம்பு

பிரயாணிகளுக்கு கையில் பிடித்துக்கொண்டு போகலாம்.

40-கஜம் தூரம் வெளிச்சம் தெரியும்.

கம்பிளீட் பாட்டரி பல்தடன் விலை ரூ. 5

தனிபாட்டரி 1-க்கு விலை ரூ. 1

ஒரே தடவையில் 3-பாட்டரி வாங்கினால் ரூ. 2-8-0